

KONTAKA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 320 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 31 ΓΕΝΑΡΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

ΠΛΙΑΤΣΙΚΟ

Τα μεγαλύτερα εγκλήματα γίνονται στο όνομα της «ανάπτυξης», των «νέων επενδύσεων», των «νέων θέσεων εργασίας», της «προσέλκυσης κεφαλαίων από το εξωτερικό»...

Καπιταλισμός σημαίνει πλιάτσικο. Πλιάτσικο σε βάρος του ανθρώπου και της Γης. Οσο το σύστημα μπλέκεται στις εγγενείς του αντιφάσεις και καθώς προοπταθεί να διαχειριστεί την κρίση που αυτές οι αντιφάσεις προκαλούν, γίνεται ολοένα και πιο επιθετικό, πιο αγριανθρωπικό, πιο βάρβαρο. Κυριαρχείται από τη λογική της αριταχτής. Αδιαφορεί για τα πάντα πλην του κέρδους. Δεν ενδιαφέρεται για την επόμενη μέρα, για τις τεράστιες καταστροφές που επιφέρει στον πλανήτη...

Σ' αυτόν τον κόσμο της εξουσίας δεν υπάρχουν καλοί και κακοί, έντιμοι και ανέντιμοι, λαμόγια και αδιάφθοροι. Πέρα και πάνω από τέτοιους ηθικολογικούς διαχωρισμούς υπάρχει η κοινή πολιτική τους ιδιότητα. Κι αν θέλουμε να σταματήσει το πλιάτσικο, πρέπει να ξεφορτωθούμε και αυτούς και το σύστημα που υπηρετούν.

■ Πίσω έχει η αχλάδα την ουρά

ΣΑΝ ΤΡΕΛΟΙ χειροκροτούσαν οι νεοδημοκράτες τον Μητσοτάκη, όταν ανακοίνωνε την απόφασή του να εγκαταλείψει τη Βουλή. Νόμισαν οι αφελείς ότι θα τον ξεφορτωθούν ή, εν πάσῃ περιπτώσει, ότι θ' ανοίξει έτσι ο δρόμος για να ξεφορτωθούν την υπόλοιπη γερουσία. Δεν θυμήθηκαν ότι πίσω έχει η αχλάδα την ουρά. Διότι ο Μητσοτάκης δήλωσε ότι θα εξακολουθήσει να είναι παρών στην πολιτική όσο ζει.

Ξέρετε τί σημαίνει αυτό; Δύο πράγματα, ένα σίγουρο και ένα ενδεχόμενο. Το σίγουρο: ο Μητσοτάκης θα υπονομεύει συνεχώς τον Καραμανλή, για ν' ανοίξει το δρόμο στη Ντόρα.

Το ενδεχόμενο: ο Μητσοτάκης, όντας εκτός Βουλής και διεκδικώντας συνεχώς «εθνικό ρόλο», να προβάλλει τον εαυτό του ως υποψήφιο για την προεδρία της Δημοκρατίας, την άνοιξη του 2005. Τίθα κάνει τότε ο Καραμανλής; Θα του πει όχι; Κι ο Μητσοτάκης θα φέρει κατάμουτρα το όχι και θα καθήσει ήσυχος; Ούτε ο πιο αφελής νεοδημοκράτης δε θα μπορούσε να το υποστηρίξει αυτό.

Θα του πει ναι; Τότε θα τρίβουν από ικανοποίηση τα χέρια τους οι Πασόκοι. Γιατί θα έχουν την ευκαιρία να προκαλέσουν πρώρες ειλογές, χωρίς κανείς να μπορεί να τους κατηγορήσει ότι «παίζουν με τους θεσμούς». Οπως και να το κάνουμε, ο Μητσοτάκης δεν είναι πρόσωπο που μπορεί να ενώσει τα δυο μεγάλα κόμματα. Γ' αυτό σας λέμε, πίσω έχει η αχλάδα την ουρά.

■ Εξηγήσεις:

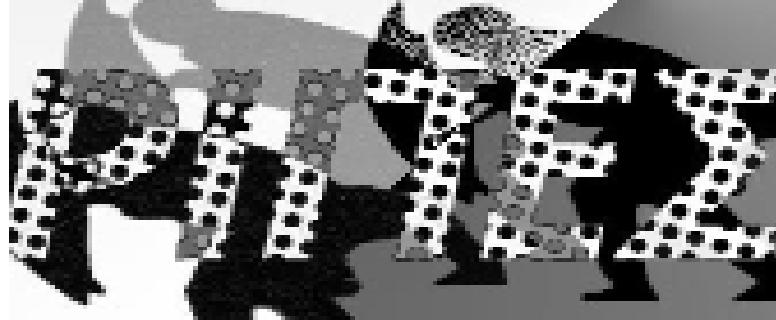
ΕΞΥΠΝΟΣ πήγε να το πάει ο Βούγιας. Διαφοροποιούμενος από τους όλους «αμαρτωλούς» συνυπογράφοντες τη γνωστή τροπολογία, δήλωσε ότι έκανε λάθος, επιμένοντας, όμως, πώς πρόκειται για «ήπια οικιστική ανάπτυξη».

Αυτός ο μέγας οικολόγος και εκουγχροιοτής θα έπρεπε να μας εξηγήσει σε τί συνίσταται το «λάθος» του. Γιατί με τη σάσιση του θυμίζει το λαϊκό γνωμικό «από τότε που ανακαλύφτηκε το συγνώμη χάθηκε το φιλότιμο». Ετσι δεν είναι, κύριε Βούγια;

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Κάπω τα χέρια από τον Αλέκο ●●●

Έχει ένα πάδος ο άνδρας, δε μπορεί να τιμωρείται μια ολόκληρη ζωή γι' αυτό ●●● Του είπαν ότι η τροπολογία είναι για το «Πόρτο Καρράς» και υπέγραψε ●●● Μπορείς να μην υπογράψεις, όταν έχεις περάσει νύχτες μαγικές στο καζίνο του συγκροτήματος; ●●● Chrysanthakopoulos forever ●●● Υποψιαζόμαστε πως όλα αποτελούν μια βρόμικη συνωμοσία του Φούρα ●●● Διότι ο Αλεκάρας έχει ρεύμα στην Αχαΐα ●●● Προχθές τον είδε φίλος μου σε γνωστό γραφείο στοιχημάτων της Πάτρας να χοροπηδάει ακολουθώντας τον καλπασμό των δρομώνων ίππων ●●● Για το τί ακριβώς είναι οι δρόμωνες ίπποι, παρακαλώ απευθυνδείτε στη σελίδα 14 ●●● Φυσικά και θα τις πάρει τις εκλογές το ΠΑΣΟΚ ●●● Αμφιβάλλει κανείς μετά από τόση κάθαρση; ●●● Άλλα αν τις κερδίσει και διώξει όλα τα λαμπόγια, πώς θα σχηματίσει υπουρ-

γικό συμβούλιο; ●●● Επιτέλους, ο λέων βγήκε από το βάθος της σπηλιάς του και άρχισε και πάλι να βρυχάται ●●● Γιωργάκη, πες αλεύρι, ο Πάγκαλος σε γυρεύει ●●● Μετά τις εκλογές θα γίνει το μεγάλο πατιρντί, προαναγγέλλει ο Θόδωρας με συνέντευξη στο αγαπημένο του «Βήμα της Κυριακής» ●●● Η στήλη τώρα δικαιώνεται ●●● Ο Πάχτας που έκανε τη γνωστή λαμογιά αποπέμφθηκε για λόγους ηδικής τάξης ●●● Επί 8 χρόνια που διαχειρίζόταν τα τεράστια κονδύλια των ΚΠΣ άσκησε άψογα τα κα-

δήκοντά του ●●● Ασπιλος, αμόλυντος, αφόρος, διαχειρίστηκε ως κέρβερος το δημόσιο χοήμα ●●● Αντιστάθμηκε στις πιέσεις των αρπακτικών του κεφάλαιου ●●● Εντάξει, ρε παιδιά, μη βαράτε, γράφουμε και καριά μαλακία να περάσει η ώρα ●●● Η στήλη συντάσσεται με την πρόταση Εβερτ να απαγορευτεί διά νόμου στους βουλευτές να βάφουν τα μαλλιά τους και να φορούν περούκα για να κρύβουν τη φαλάκρα ●●● Θα μπορούσε το μέτρο να επεκταθεί και σε όλους τους πολίτες ●●● Επίσης, να επαναστάτη ●

◆ Ο πρώην αντιπρόεδρος της ΔΟΕ, ο πανίσχυρος Κιμ Ουν Γιονγκ, βρίσκεται ήδη σε κάποια φυλακή της Σεούλ. κατηγορούμενος για δωροληψία 3.340.000 δολαρίων. Ήταν ανακατεμένος σε διάφορα σκάνδαλα, μεταξύ των οποίων και αυτό που αφορούσε την ανάθεση των χειμερινών ολυμπιακών αγώνων στη Σολτ Λέικ Σίτι. Εννοείται πως ο «δικοί μας» ολυμπιακοί αγώνες πάρθηκαν χωρίς να πέσει δολάριο τσακιστό στους «αθάνατους» της ΔΟΕ. Είναι αγώνες καθαροί!

◆ Ο ίδιος ο επικεφαλής της αμερικανικής αποστολής που έψωχε στο Ιράκ για να βρει τα (ανύπαρκτα) όπλα μαζικής καταστροφής παραιτήθηκε δηλώνοντας ότι παραπλανήθηκε από την ίδια την κυβέρνησή του. Οι Κόλιν Πάουελ και Τζακ Στρο υπανίχθηκαν δημόσια πως όπλα μαζικής καταστροφής δεν υπήρξαν ποτέ και πως όλα ήταν ένα κόλπο για να πατήσουν το πόδι τους στο Ιράκ. Μόνο ένας δεν έχει κάνει ακόμα διορθωτική δήλωση. Ποιος είναι αυτός; Ο νέος μεσ-

τέαξε αυτή τη συμμορία των οπορτουνιστών εκεί που ανήκει. Στις τάξεις των δωσιλόγων.

◆ «Ελάχιστοι θυμούνται τον πρωθυπουργό της οκταετίας που απελύθη νύκτωρ από τα ίδια συμφέροντα που τον είχαν αναδείξει το 1996 στην ηγεσία του Πασοκ...» «Ο κόσμος της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης, απογοητευμένος όλη αυτή την οκταετία από την αδιστάκτη ομάδα των εκσυγχρονιστών που μετέτρεψε την έξουσία των μη προνομιούχων σε κυβέρνηση του μεγάλου κεφαλαίου...» «Ο κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής και ο κ. Γ.Α. Παπανδρέου θα διαμορφώ-

νουν στον τόπο συνθήκες ήρεμου πολιτικού βίου και το κυριότερο θα κόψουν στη ρίζα τους τους δεσμούς συμφερόντων με το μεγάλο κεφάλαιο, που με ιδιοτέλεια καλλιέργησε ο εκσυγχρονισμός». (Νίκος Νικολάου, «ΤΟ ΒΗΜΑ της Κυριακής»). Το συγκρότημα λαμπτράκη πετάει στα σκουπίδια -σαν συμμένη λεμονόκουπα- τον έως

πρότινος εκλεκτό του ή ο Θόδωρος Πάγκαλος τώρα δικαιώνεται (για την περί «αναλωσίμων πρωθυπουργών» ρήση του). Ο «καταλληλότερος» έγινε ήδη ανίκανος και ολίγον... λαμόγιο (ή έστω εκτροφέας λαμόγιων). Και δίπλα στον Γιωργάκη «τρύπωσε» και ο Καραμανλής. Αυριανός πρωθυπουργός θα είναι, πρέπει τα προσόντα του να εξαίρονται.

◆ Ανακοινώθηκαν οι υποψήφιοι πρότητες για τα Οσκαρ και το αριστοτούργηματικό Docville του Λαρς Φον Τριέρ δεν βρίσκεται σε καμία κατηγορία. Απολύτως λογικό με το θέμα που είχε η ταινία. Δε θα μπορούσε να υπάρξει μεγαλύτερος φόρος τιμής από αυτόν τον αποκλεισμό για τον Δανό σκηνοθέτη.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι ιδέες γενιούνται στα μοναστήρια και σε ανάλογα περιβάλλοντα και όχι στους δρόμους.

Φιντελ Κάστρο

Ο Θεός μίλησε στην καρδιά του κουβανού προέδρου και εκείνος έτεινε ευήκοον ους.

Πατριάρχης Βαρθολομαίος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑ

Εδώ και χρόνια το περιβάλλον και η εθνική γη είναι το μέσο και το αντικείμενο εκτεταμένης συναλλαγής και πρωθήσης των πελατειακών σχέσεων. (...) Παραχωρεί σε ιδιωτικά συμφέροντα προς εμπορική αξιοποίηση της ωραιότερες ακρογιαλίες, ζενοδοχεία και δάση. Άλλες κυβερνητικές πράξεις αποχαρακτηρίζουν δάση και δασικές εκτάσεις ή μεταβάλλουν τους όρους δόμησης, που ούτως ή άλλως ούτε ελέγχεται η εφαρμογή τους ούτε τηρούνται, για να προχωρήσει

και ο χαρακτηρισμός της έκτασης

ως μη δασικής έχουν κυρωθεί με διαδοχικούς νόμους της Βουλής τους οποίους -όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται- "τημούν με την υπογραφή τους οι προσωπικότητες των Π. Παπαληγούρα, Κ. Στεφανάκη (επί πρωθυπουργίας Κ. Καραμανλή), των Απ. Κακλαμάνη, Κ. Σημίτη, Δ. Τσοβόλα, Ελ. Βερυβάκη, Γ. Παττάκη, Αν. Πεπονή, Π. Ρουμελιώτη, Κ. Μπαντουνιώτη, Σ. Αλεξανδρή (επί πρωθυπουργίας Αν. Παπανδρέου) και των Γ. Παπαντώνιου, Β. Παπανδρέου, Δ. Ρέππα και Ευάγγ. Βενιζέλου (επί πρωθυπουργίας Σημίτη).

τη.

ALTER

Πάρογο, σου ετοιμάζουν συκοφαντική εκστρατεία κι έχουν φωτογραφίες από το σπίτι του Κώστα Στέγγου, όπου έμενες την περίοδο του χρηματιστηρίου... Λαμπτράκης - Αλαφούζος - Κοπελούζος συναντήθηκαν και πήραν απόφαση να βγάλουν κυβέρνηση τη ΝΔ! Αυτοί είναι οι εκφραστές της διαπλοκής στη χώρα μας.

Αλ. Χρυσανθακόπουλος

Κάμερες παντού -σε καίρια σημεία των Αθηνών- λόγω Ολυμπιακών Αγώνων... Ομως, απ' τι φαίνεται, ήρθαν για να μεί-

■ Προειδοποιητικές βολές Πάγκαλου κατά Γιωργάκη

ΔΙΑΒΑΣΕ τα χλευαστικά για τη στάση του σχόλια στον τύπο, άκουσε τους ψηφοφόρους του, μέτρησε την κατάσταση και αποφάσισε να αντιδράσει ο Πάγκαλος. Μετά, λοιπόν, τους ύμνους υπέρ Γιωργάκη, ακολουθώντας την τακτική «μια στο καρφί και μια στο πέταλο», άρχισε τις προειδοποιητικές βολές. Ετοι, είναι το μόνο (μέχρι στιγμής) από τα πρωτοκλασάτα στελέχη του ΠΑΣΟΚ που αντιδρά στην προσπάθεια να επιβληθεί μονοκρατορία του Γιωργάκη και της κλίκας του στο ΠΑΣΟΚ. Απαιτεί συμφωνίες και μοιρασμά της κυματικής εξουσίας.

Η πρώτη αντίδραση Πάγκαλου εκδηλώθηκε αμέσως μετά την καρατόμηση των 9 βουλευτών του ΠΑΣΟΚ. Ήταν ο μόνος που αντιτάχτηκε σ' αυτή, εγκαλώντας στην ουσία τους Γιωργάκη-Χρυσοχοΐδη για την απόφασή τους και ζητώντας έκτακτη σύγκληση της ΚΕ, ως μόνου αρμόδιου οργάνου για τέτοιες αποφάσεις. Ταυτόχρονα, έδωσε συνέντευξη στο «Βήμα Κυριακής» στην οποία:

Πρώτο, εξέφρασε την αντίθεσή του στη διαδικασία εκλογής του Γιωργάκη, μιλώντας για απαράδεκτο καθεστώς που είχε επιβάλει ο Σημίτης, από τότε ακόμα που έδιωχνε τον Λαλιώτη και επέβαλε τον Χρυσοχοΐδη. «Μετά τις εκλογές -επίτε- όποιο κι αν είναι το αποτελέσμα, και κυρίως αν κερδίσουμε, πρέπει να μην αφήσουμε τον φορέα της εξουσίας -που δεν είναι ούτε ο πρωθυπουργός ούτε τα μελή του Υπουργικού Συμβουλίου, ολλά το κόμμα σε κατάσταση αμφιλεγόμενη. Τώρα, λόγω προεκλογικής περιόδου, θεωρούνται δεδομένες οι διαδικασίες και δεν μειωνούνται».

Δεύτερο, την έπεισε άγρια στο «περιβάλλον Γιωργάκη»: «Διαπιστώνω ότι μερικοί από αυτούς τους νεαρούς έχουν περάσει όλη τη ζωή τους σε κρατικά οφίστα και μάλιστα δεν διστάζουν να μοιράζουν υποχρέσεις. Αυτοί οι μικροί... σαλπιτές της προόδου στην πραγματικότητα είναι Μαυρογιαλούροι νεαράς ηλικίας».

Ποια είναι η φιλοδοξία του Πάγκαλου; Να εκμεταλευτεί τις δυσκολίες που αναπόφευκτα θα αντιμετωπίσει ο Γιωργάκης και τις αντιθέσεις που θα ξεπηδήσουν, για να αναδειχτεί σε αξιόπιστο πόλο εσωκομματικής αντιπολίτευσης. Όσο δε μιλάει ο Λαλιώτης και παραμένει σε ρόλο Κηγκινάτου, ο Πάγκαλος φιλοδοξεί να καλύψει το κενό και να μην αφήσει τον Γιωργάκη ανεξέλεγκτο.

Πολιτική κρίση ή κρίση του ΠΑΣΟΚ;

Πολιτική κρίση ή κρίση του ΠΑΣΟΚ; Μάλλον το δεύτερο. Οσο κι αν προσπαθούν οι πασοκικοί προπαγανδιστές και τα παπαγαλάκια τους στα ΜΜΕ να εμπλέξουν και τη ΝΔ στο σκάνδαλο του Πόρτο Καρράς, αξιοποιώντας τις (αποδειγμένες) σχέσεις κάποιων βουλευτών της (κυρίως του Παυλόπουλου) με τον όμιλο Στέγγου, ακολουθώντας τη δοκιμασμένη συνταγή του συμψηφισμού, δεν τα καταφέρουν. Γιατί η ΝΔ κατάφερε να τραβήξει έγκαιρα απ' αυτή τη βρομική ιστορία και οι σκιές που έμειναν για κάποια στελέχη της μοιάζουν με ίχνη μπροστά στους όγκους των αποδειξών για τη δράση όχι μόνο απλών βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, αλλά επίλεκτων στελέχων της κυβέρνησης, του ίδιου του περιβάλλοντος Σημίτη, ως σημαντικών ομίλου.

Υστερά, είναι και το άλλο: η ΝΔ ήταν έτοιμη να αντιμετωπίσει την υπόθεση και τη χειρίστηκε άριστα από επικοινωνιακή άποψη. Ενώ το ΠΑΣΟΚ, έτσι όπως διχάζεται ανάμεσα στα διάφορα κέντρα εξουσίας, αιφνιδιάστηκε και αντέδρασε πανικόβλητα και ένοχα. Το αποτελέσμα ήταν να φάει το πιο γερό προεκλογικό χαστούκι και να μην μπορεί από τότε να συνέλθει.

Τα γεγονότα είναι λίγο-πολύ γνωστά, όμως χρειάζεται να επισημανθούν κάποιες πτυχές τους.

◆ Η τροπολογία Πάχτα ψηφίστηκε το βράδυ της Τετάρτης 21 Γενάρη. Ήταν μια τροπολογία που φτιάχτηκε από το «περιβάλλον Σημίτη». Ο Πάχτας είναι ο έμπιστος άνθρωπος του Σημίτη, που επίτ 8 χρόνια διαχειρίζεται όλα τα κονδύλια των Β' και Γ' ΚΠΣ (ακλόνητος στο πόστο του και επί Γιάννου και επί Χριστοδουλάκη) και ο Κοσμήδης είναι ο αφανής υπερυπουργός, ο άνθρωπος που κινεί τα νήματα στην κυβέρνηση και λειτουργεί ως ο «αντ' αυτού» του Σημίτη. Αυτά που δήλωσε, ότι η τροπολογία δεν μονογραφήθηκε από τον ίδιο, επειδή ήταν πρωτοβουλία βουλευτών, είναι παραμύθια για πολιτικά αφελείς. Αποδειγμένα ο Πάχτας κίνησε τα νήματα κι αν είχε ενεργήσει ερήμην των Κοσμήδη-Σημίτη θα τον είχαν διώξει με τις κλοτσιές.

◆ Ανταγωνιστές του ομίλου Στέγγου αντέδρασαν όμεσα και το παρασκήνιο πήρε φωτιά. Την Πέμπτη ο Χριστοδουλάκης έκανε μια δήλωση με την οποία προανήγγειλε την κατάργηση της τροπολο-

γίας, χωρίς όμως να θέτει πολιτικό θέμα. Η τροπολογία «δεν έχει καμία απολύτως σχέση με τον αναπτυξιακό νόμο» ήταν το επιχειρήμα του επικαλέστηκε. Γ' αυτό και ο Πάχτας έκανε το πατάπι, μολονότι ο πολιτικός του προϊστάμενος τον άδειασε.

◆ Την Παρασκευή το θέμα πέρασε στα ΜΜΕ. Η ΝΔ, που μέχρι εκείνη τη στιγμή έκανε τον ψόφιο κοριό, «ψυρίστηκε» ότι η υπόθεση έχει «ψωμί» και αντέρρασε ακαριαία θέτοντας πολιτικό θέμα για τον Πάχτα και τους 9 βουλευτές. Ο Ρουσόπουλος ζήτησε την αποπομπή του Πάχτα από την κυβέρνηση και τη διαγραφή των 9 από τις λίστες των υποψηφίων του ΠΑΣΟΚ.

◆ Τότε πήραν χαμπάρι οι επιτελείς του Γιωργάκη τί «ταίζεται» και αποφάσισαν να δράσει ο νέος αρχηγός, γιατί θα φορτωνόταν αυτός το σκάνδαλο. Αρχισε, λοιπόν, το παζάρι με τον Σημίτη (με μεσολαβητή τον Χρυσοχοΐδη). Ο Σημίτης αρνιόταν να διώξει τον στενό του συνεργάτη, αλλά με την πίεση που τον οποίης προσπαθούν να ισορροπήσουν σε τεντωμένο σκονί και να βγάλουν τον Γιωργάκη αλώβητο από αυτή την ιστορία.

Στο επιτελείο του Γιωργάκη κάποιοι τρίβουν τα χέρια τους μ' αυτή την ιστορία, όσο κι αν φαίνεται παράξενο. Γιατί είναι μια καλή ευκαιρία να ξεκαθαρίσουν με τα... σημιτόπουλα. Η γραμμή αυτή, που δημοσιογραφικά εκφράζεται από τον Πρετεντεράκο και μερικούς ακόμα, αισθάνεται δικαιωμένη από τις εξελίξεις. Σύμφωνα μ' αυτή, «ο Γιώργος δεν πρέπει να ξεφορτωθεί μόνο τον Σημίτη, αλλά και το παραδείσμα που θα βγάλουν οι... γκαστρωμένες κάλπες της 8ης Φλεβάρη. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι θα πάρει εν λευκώ εξουσιοδότηση και από τα γηγετικά στελέχη και το μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ. Η μετάλλαξη σ' αυτό το επίπεδο δε μπορεί να γίνει από τη μια στιγμή στην άλλη και οι μετεκλογικές εξελίξεις θα είναι συναρπαστικές για τους πολιτικούς σχολιογράφους. Στην αλλαγή του τίτλου και των συμβόλων μπορεί να συμφωνήσουν όλοι (σιγά τον καιρό που έχουν), όμως το «νέο» κόμμα δεν πρόκειται να το παραδώσουν στον Γιωργάκη χωρίς αντίσταση και διεκδίκηση. Τί θα σημαίνει από τη μια στιγμή στην άλλη; και χαμογελούν με νόημα όταν βλέπουν τον Μητσοτάκη να προετοιμάζει την υποψηφιότητά του για την προεδρία της Δημοκρατίας (σχετικά γράφουμε στη σελίδα 2), Από πού λοιπόν θα αντλήσει δύναμη μια κυβέρνηση η οποία όχι μόνο δεν είναι διατεθειμένη να ανακουφίσει έστω και στο ελάχιστο ένα λαϊκό που βογγάει από την ανεργία, τη φτώχεια και την παρακμή, αλλά θα βρεθεί αντιμέτωπη και με την κρίση που θα μπει ο ελληνικός καπιτολισμός μόλις σβήσουν τα φώτα των ολυμπιακών αγώνων; Ανεξάρτητα από τις διαθέσεις που υπάρχουν στις κορυφές του πολιτικού συστήματος, η πολιτική κρίση θα είναι μόνημη συνοδός του ελληνικού συστήματος εξουσίας. Το σύστημα που γνώρισε την αικμή του στα χρόνια της μεταπολίτευσης έχει προ πολλού μπει στην παρακμή του. Δε μπορεί να εμπνεύσει, δε μπορεί να συνεγείρει, δε μπορεί να ενσωματώσει. Αντέχει ακόμη για λόγους που έχουν να κάνουν με την κρίση του εργοτικού και λαϊκού κινήματος. Μια τέτοια ισορροπία, όμως, είναι πολύ εύθραυστη. Μπορεί να ανατραπεί ανά πάσα στιγμή, ακόμα και από αφορμές που δεν προμηνύουν κάτιο τέτοιο. Κι αυτό είναι που πρέπει να προσπαθήσουν να πυροδοτήσουν όσοι το τοποθετούν τον εαυτό τους «εκτός των τειχών».

γάκη κόπτηκε, η περιοδεία του στη Δυτική Ελλάδα (Αιτωλοακαρνανία, Αρτα, Πρέβεζα, Λευκάδα) ήταν σαν να μην έγινε, ενώ βρέθηκε αντιμέτωπος και με τον καυγά και τα αλληλοκαρφώματα των αποπεμφθέντων, που οδήγησαν τελικά στη διαγραφή του Ανθόπουλου στον οποίο φορτώθηκαν όλες οι ευθύνες (ο Πάχτας την έβγαλε καθαρή).

Ακόμα και η δημοσιοκόπηση της METRON ANALYSIS, μιας εταιρίας που δουλεύει για το ΠΑΣΟΚ μετά τις εκλογές. Το θέμα ανοίκαν φιλικές του εφημερίδες και όταν είδε ότι δεν υπήρχαν αντιδράσεις, το έθεσε και ο ίδιος, παραπέμποντας, όπως το συνηθίζει, στην Αρτα ζήτησε να υπάρξει μεγάλη συμμετοχή στην ψηφοφορία για την «εκλογή» του, για να του δώσει δύναμη να φέρει το «καινούργιο». Ζητάει δηλαδή να λευκώ εξουσιοδότηση και ως τέτοια θα θεωρήσει το «σαντανικό» αποτελέσμα που θα βγάλουν οιγκάδες γκαστρωμένες κάλπες της 8ης Φλεβάρη. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι θα πάρει εν λευκώ εξουσιοδότηση και από τη μεταπόδητη εργασία των νέων.

Οι Γιωργάκης, πάντως, οργανώνει μεθοδικά την υπόθεση της αλλαγής του τίτλου του ΠΑΣΟΚ μετά τις εκλογές (αλλήθεια, τί γίνεται ρε παιδιά ο «καταλληλότερος», το

■ Βρετανικά Πανεπιστήμια

Αμερικάνικα μονοπάτια

Στο τσακ (με ψηφους 316 υπέρ, έναντι 311 κατά, δηλαδή 5 ψήφους διαφορά) πέρασε τελικά στο βρετανικό κοινοβούλιο το νομοσχέδιο της κυβέρνησης Μπλερ να επιτρέψει στα βρετανικά πανεπιστήμια να χρεώνουν κυμαινόμενα διδακτρια ανάλογα με το πτυχίο, με ανώτατο δριό τις 3.000 λίρες για κάθε ακαδημαϊκή χρονιά. Χρήματα που οι φοιτητές καλούνται να καταβάλουν μετά την αποφοίτησή τους, όταν αρχίσουν να εργάζονται.

Η διάταξη ότι τα διδακτρια θα καταβάλλονται μόλις οι απόφοιτοι αποκτήσουν επίσημο εισόδημα 15.000 λίρες δεν αλλάζει καθόλου το χαρακτήρα του νόμου. Γιατί οι 15.000 λίρες (περίπου 21.400 ευρώ) δεν είναι κανένα αστρονομικό ποσό για τα βρετανικά δεδομένα, λαμβάνοντας υπόψη ότι σύμφωνα με τη στατιστική υπηρεσία της Βρετανίας ο μέσος μισθός των μισθωτών με πλήρες ωράριο ήταν περισσότερο από μιάμιση φορά μεγαλύτερος απ' αυτό το ποσό (24.603 λίρες στερλίνες ήταν το 2002). Ο απόφοιτος έχει δύο επιλογές. Ή θα ψωμολυσσάει κοιτάζοντας να βγάλει λιγότερα από 15.000 λίρες και θα περιμένει... 25 χρόνια για να παραγραφεί το χρέος του ή θα βρει μια κανονική δουλειά και θα... χαρίσει τον πρώτο χρόνο εργασίας του στο πανεπιστήμιο που του έδωσε τα φώτα του! Και καλά θα κάνει να βγάλει γρήγορα τα 15 χιλιάρικα, γιατί το χρέος αρχίζει να τρέχει απ' τον πρώτο Απρίλη μετά την αποφοίτηση.

Ποια είναι τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής δε χρειάζεται να τα μαντέψει κανείς. Υπάρχει η πλούσια αμερικανική εμπειρία. Αρκεί να ρίξει κανείς μια ματιά στα δεδομένα που δημοσιεύει κατά καιρούς το Εθνικό Κέντρο Στατιστικών της Εκπαίδευσης του αμερικανικού υπουργείου Παιδείας. Απ' αυτά προκύπτει ότι το ένα τρίτο των αποφοίτων bachelor συνεχίζουν να χρωστούν τέσσερα χρόνια μετά την αποφοίτησή τους. Και μάλιστα, συνεχίζουν να χρωστάνε το 70% του χρέους τους! Ενώ η αποτλητρωμή των πανεπιστημιούχων χρεών απομονώνει το 10% του επίσημου εισοδήματος των αποφοίτων της κατώτερης εισοδηματικής κλίμακας.

Το αυτί όμως του "σοσιαλιστή" Μπλερ δεν ιδρώνει από τέτοια. Ζορίστηκε βέβαια να περάσει αυτό το προκλητικό νομοσχέδιο (αντιμετωπίζοντας εκτός απ' τις διαδηλώσεις των φοιτητών και αντιδράσεις ακόμα και στο εσωτερικό του κόμματός του), αλλά το στόχο του τον πέτυχε. Πάρτε το χαμπάρι. Η γνώση είναι για τους φραγκάτους, τους φλώρους και τους γλείφτες. Αυτό είναι το "ηθικό διδαγμα" της ιστορίας που δεν θα μείνει μόνο αμερικανική και βρετανική. Για περισσότερες λεπτομέρειες ρωτήστε το Γιωργάκη να σας πει...

■ Στο ρυθμό της ανεργίας

6.000 απολύσεις -σε παγκόσμιο επίπεδο- αποφάσισε η μεγαλύτερη βορειαμερικανική βιομηχανία τροφίμων, η Kraft Foods Inc, την περασμένη Τρίτη. Θα κλείσει μάλιστα 20 εργοστάσια της, προκειμένου να εξοικονομήσει 400 εκατομμύρια δολάρια μέχρι το 2006, για να τα ρίξει στη διαφήμιση! Η αμερικανική οικονομία περνάει τη φάση της σχετικής της "ανάκαμψης" με δύο ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που την ανατρέπουν. Τη συνέχιση των απολύσεων -με το συνακόλουθο κράτημα της ανεργίας σε υψηλή επίπεδα- και τα χαμηλά επιτόκια που επιβάλλονται για να υπάρξει φθηνό χρήμα για τους καπιταλιστές που δανείζονται. Επιτόκια που παρά το γεγονός ότι παραμένουν στα χαμηλότερα επίπεδα των τελευταίων 45 χρόνων, δεν έχουν δώσει την "τονωτική ένεση" στην αμερικανική οικονομία. Γι' αυτό για μια ακόμα φορά η FED διαβεβαίωσε αυτή τη βδομάδα ότι δεν πρόκειται να τα αυξήσει, για να συνεχίσει να προχωράει η "ανάκαμψη" της οικονομίας. Αν όμως υπήρχε πραγματική ανάκαμψη, δεν θα είχαν τόση καούρα οι καπιταλιστές να δανείζονται φτηνό χρήμα, επομένως η FED θα προχωρούσε σε αύξηση των επιτοκίων για να κονομήσουν περισσότερο και οι τράπεζες. Το ότι δεν το κάνει είναι ενδεικτικό της "ανάκαμψης" που υπάρχει.

■ Αφγανιστάν

Δύο επιθέσεις αυτοκτονίας μέσα σε δύο μέρες

Τρεις επιθέσεις -δύο απ' τις οποίες ήταν επιθέσεις αυτοκτονίας- πραγματοποιήθηκαν στην πρωτεύουσα του Αφγανιστάν, Καμπούλ, αυτή τη βδομάδα, με θύματα ένας Καναδός κι ένα Βρετανό στρατιώτη. Την ευθύνη και των δύο επιθέσεων αυτοκτονίας ανέλαβαν οι Ταλιμπάν, υπενθυμίζοντάς μας ότι ο πόλεμος στο Αφγανιστάν συνεχίζεται παρά την πύρειο νίκη των δυνάμεων της "αντιτρομοκρατίας".

Η πρώτη επιθέση έγινε στο δυτικό τομέα της Καμπούλ την περασμένη Τρίτη 27/1, όταν τρία καναδικά στρατιωτικά οχήματα μείωσαν την ταχύτητά τους για να περάσουν πάνω από ένα εμπόδιο. Τότε ο δρά-

στης πήδησε πάνω σ' ένα όχημα και ενεργοποίησε τα εκρηκτικά που έφερε επάνω του, με αποτέλεσμα εκτός απ' αυτόν

να σκοτωθούν ένας Καναδός στρατιώτης κι ένας Αφγανός πολίτης και να τραυματιστούν άλλοι έντεκα, τρεις απ' τους

οποίους ήταν Καναδοί στρατιώτες. Η επίθεση έγινε 2 χιλιόμετρα μακριά απ' την κεντρική βάση των καναδικών στρατευμάτων στην Καμπούλ, τα οποία είναι και τα πολυτιληθέστερα στη χώρα, με 2.000 στρατιώτες. Μια μέρα μετά, ένας Βρετανός στρατιώτης σκοτώθηκε όταν η ομάδα του δέχτηκε επίθεση αυτοκτονίας από παριδευμένο αυτοκίνητο μερικές εκατοντάδες μέτρα από τη βρετανική στρατιωτική βάση στα ανατολικά της πρωτεύουσας. Την ίδια ώρα μια ακόμα έκρηξη κοντά στη γερμανική στρατιωτική βάση, στην άλλη πλευρά της πρωτεύουσας, τραυμάτισε πέντε ξένους υπηκόους χωρίς να γίνει γνωστό αν πρόκειται για στρατιωτικούς ή πολίτες.

■ Αϊτή

Συνεχίζονται οι διαδηλώσεις

Οι αντικυβερνητικές διαδηλώσεις που έχουν ξεσπάσει απ' τις αρχές του χρόνου στην Αϊτή είχαν και συνέχια τη βδομάδα που πέρασε. Εκατοντάδες φοιτητές κατέβηκαν στους δρόμους της πρωτεύουσας Πορτ-Ο-Πρενς και της παραλιακής πόλης Γκονάιβς τη Δευτέρα απαιτώντας την παραίτηση του αμερικανόδουλου προέδρου Αριστίντ. Εξοργισμένοι φοιτητές δηλωναν στο BBC, ότι κάθε μικρή πόλη ξεσηκώνεται ενάντια στον Αριστίντ, υποσχόμενοι ότι οι διαδηλώσεις θα επεκταθούν σ' όλη τη χώρα. Την ίδια μέρα, ένας περαστικός σκο-

τώθηκε από ανταλλαγές πυρών μεταξύ της αστυνομίας και ενόπλων αντιπάλων του προέδρου, που ανήκουν στο Μέτωπο Επαναστατικής Αντίστασης του Αριτμπονίτ. Παρά το γεγονός ότι ο Αριστίντ δέχεται πιέσεις να παραιτηθεί και ότι συνεχίζονται οι διαδηλώσεις, αυτός παραμένει στη θέση του λες και δεν τρέχει τίποτα. Το πιο πιθανό είναι ότι κι αυτός θ' ακολουθήσει τη μοίρα των συναδέλφων του στην Αργεντινή, τον Ισημερινό και αλλού, βουτηγμένος καθώς είναι στη διαφθορά, τη στηγμή που ο λαός του λιμοκτονεί.

■ Παλαιστίνη

Άμεση απάντηση στη σιωνιστική θηριωδία

Με μια επιχείρηση αυτοκτονίας στο κέντρο της Ιερουσαλήμ, το πρώι της περασμένης Πέμπτη 29 Γενάρη, απάντησε η Παλαιστινιακή Αντίσταση στην πολεμική επιχείρηση που έκαναν οι Σιωνιστές μια μέρα πριν στη Γάζα.

Η επιθέση έγινε σε πολυσύχναστο σημείο της Ιερουσαλήμ, κοντά στο σπίτι του Σαρών και είχε σαν αποτέλεσμα 10 νεκρούς και πολλούς τραυματίες. Ο αριθμός των νεκρών αναμένεται να αυξηθεί, καθώς τουλάχιστον 10 από τους τραυμα-

τίες νοσηλεύονται σε κρίσιμη κατάσταση. Την ευθύνη της επίθεσης ανέλαβαν οι Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσά. Περισσότερες πληροφορίες δεν γνωρίζουμε, γιατί η επίθεση έγινε όταν έλειπε η ύλη της «Κ» και δεν υπήρχαν διαθέσιμες πληροφορίες.

Ηταν μια άμεση απάντηση στη σιωνιστική επιχείρηση που πραγματοποίησαν οι Σιωνιστές την Τετάρτη 28 Γενάρη στη Γάζα, η οποία κατέληξε σε ένα αικόμητο λουτρό αίματος του παλαιστινιακού λαού.

Η εισβολή έγινε στη συνοικία Ζεϊτούν της Γάζας, τη στιγμή που ο ειδικός απεσταλμένος του Μπους συναντιόταν με τον παλαιστινό πρωθυπουργό για τον "οιδικό χάρτη". Οι Σιωνιστές δεν χρησιμοποίησαν καν το πρόσχημα των αντιπόνων. Ισραηλινά τακς προηχόμενα από τον εποικισμό Νετζαρίμ εισέβαλαν στη Ζεϊτούν. Οπως ισχυρίστηκαν οι Σιωνιστές, συνάντησαν αντίσταση από ένοπλους Παλαιστινιούς (πώς περίμεναν να τους υποδεχτούν, με γαρύφαλα);. Εκείνο

που είναι βέβαιο είναι ότι τα ισραηλινά τακς άρχισαν να βάλουν με αληθινά πυρά, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 13 Παλαιστίνιοι και άλλοι 5, μεταξύ των οποίων και ένα 11χρονο παιδί που έχασε το μάτι του. Η «Τζιχάντ» ανακοίνωσε πώς 4 από τους νεκρούς ήτ

ΚΟΝΤΡΑ

Κόσκινο η «ασφάλεια» στο Ιράκ

Πλούσια δράση ανέπτυξε η ιρακινή αντίσταση τη βδομάδα που πέρασε. Βομβιστικές επιθέσεις, εκτοξεύσεις ρουκετών και αντολλαγές πυρών με τις δυνάμεις κατοχής βρίσκονται στην ημέρα διάταξην πλέον κάνοντας κόσκινο την πολυπόθητη «ασφάλεια» στο Ιράκ. Χαρακτηριστική απ' αυτή την άποψη, ήταν η απροθυμία του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ Κόρι Ανάν να στελεί άμεσα επιθεωρητές για να διερευνήσουν κατά πόσο είναι εφικτή η διεξαγωγή εκλογών, παρά το γεγονός ότι αποδέχτηκε την πρόσκληση των Αμερικάνων αλλά και των ηγετών των ιρακινών Σιιτών, που την προηγούμενη βδομάδα οργάνωσαν μεγάλες διαδηλώσεις με αίτημα άμεσες εκλογές. Ο λόγος; Η πλήρης έλλειψη ασφάλειας για τους επιθεωρητές. Ο Ανάν δήλωσε κατηγορηματικά ότι θα επιτρέψει την αποστολή τους μόνο εάν αισθανθεί σήγουρος για την ασφάλειά τους. Φυσικά για κυανόκρανους ούτε λόγος να γίνεται.

t/home.php) κάνει λόγο για 55 οργανώσεις που εξορμούν απ' τη Βαγδάτη, το Τιγκρίτ, το Κιρκούκ και τη Μοσούλη (στο βορρά), απ' τη Φαλούτζα, το Ραμάντι και τη Μπακούμπα (στο κέντρο) και απ' τη Βασόρα (στο νότο), πραγματοποιώντας επιθέσεις σε πολλές άλλες πόλεις. Ας δώσουμε όμως λόγο στα γεγονότα έτσι όπως εκτυλίχθηκαν τη βδομάδα που πέρασε, μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ).

■ Παρασκευή 23 Γενάρη

Ενα ακόμα αμερικανικό ελικόπτερο συντρίβεται στο βορρά -κοντά στη Μοσούλη- το απόγευμα της Παρασκευής, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν οι δύο πιλότοι του.

■ Σάββατο 24 Γενάρη

Το πρωί του Σαββάτου, βόμβα εκρήγνυται κοντά στην πόλη Φαλούτζα, τη στιγμή που περνάνε δύο αμερικανικά στρατιωτικά οχήματα, από εκρηκτικό μηχανισμό που είναι κρυμμένος σε σωρό σκουπιδιών, χωρίς όμως να αναφερθούν θύματα. Ενα ακόμα αμερικανικό ελικόπτερο (το πέμπτο κατά σειρά αυτό το μήνα) συντρίβεται στον ποταμό Τίγρη, ξανά κοντά στη Μοσούλη, τη στιγμή που φάχνει να εντοπίσει αμερικανό στρατιώτη του οποίου η βάρκα βυθίστηκε από άγνωστη αιτία. Οι δύο πιλότοι αναζητούνται. Στο μεταξύ, ένας ακόμα αμερικανός στρατιώτης υποκύπτει στα τραύματά του μετά από τη χθεσινή επιθέση ανταρτών εναντίον του θωρακισμένου οχήματος που επέβαινε κοντά στην πόλη Μπαΐτζι, 200 χιλιόμετρα βόρεια της Βαγδάτης. Ενώ, σε δύο ξεχωριστές επιθέσεις ιρακινών ανταρτών με οπλοβομβίδες κοντά στο Ραμάντι σκοτώνονται έξι ιρακινοί μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι τρεις.

Οι οργανώσεις της ιρακινής αντίστασης εξαπλώνουν τη δράση τους σ' όλη τη χώρα κι όχι μόνο στο λεγόμενο «σουνιτικό τρίγωνο». Μια πρώτη καταγραφή που έκανε το αραβικό πρακτορείο Jihad Uṣṣirūn στην ηλεκτρονική ιστοσελίδα του (<http://www.jihadunspun.net>

τούχοι αναφέρουν ότι πιθανός στόχος ήταν μέλη του επαρχιακού συμβουλίου που εκείνη τη στιγμή θα πραγματοποιούσαν συνάντηση με ξένους αξιω-

■ Δευτέρα 26 Γενάρη

Δύο ρουκέτες χτυπούν το αρχηγείο των κατοχικών δυνάμεων στη Να-

■ Τρίτη 27 Γενάρη

Εξ αμερικάνοι στρατιώτες σκοτώνονται και τέσσερις τραυματίζονται σε

■ Και όμως κινείται!

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι οι βόμβες που εξερράγησαν επανειλημμένα στη Βαγδάτη δεν ήταν τόσο δυνατές για ν' ακουστούν από τα ελληνικά τηλεοπτικά δίκτυα. Ούτε οι φωτογραφίες με τις εκρήξεις τόσο σημαντικές για να κοσμήσουν τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων. Για τον Έλληνα τηλεθεατή ο πόλεμος στο Ιράκ τελείωσε, όπως ακριβώς έχουν τελειώσει εδώ και καρό οι πόλεμοι στο Αφγανιστάν και στην Παλαιστίνη. Δεν υπάρχουν ούτε νεκροί Αμερικανοί, ούτε επιθέσεις του αντάρτικου, ούτε ακόμα κι αυτά τα δακρύβρεχτα ρεπορτάζ με τους πεινασμένους Ιρακινούς που οι βόμβες των συμμάχων «μας» (κατά της «τρομοκρατίας», για να μην ξεχνιόμαστε) ρήμαξαν τη χώρα τους.

Κι ο Έλληνας αναγνώστης θα πρέπει να ψά-

ματούχους για το ζήτημα των εκλογών σε κτίριο αικριώς δίπλα απ' το δικαστήριο. Εν τω μεταξύ, τρεις ιρακινοί αστυνομικοί σκοτώνονται κι άλλοι έξι τραυματίζονται σε τρεις ξεχωριστές επιθέσεις, στη Βαγδάτη, τη Μοσούλη και το Κιρκούκ.

■ Κυριακή 25 Γενάρη

Εκρηκτηριασμένο αυτοκίνητο ανατίναξε την πόλη Φαλούτζα, τη στιγμή που περνάνε δύο αμερικανικά στρατιωτικά οχήματα, από εκρηκτικό μηχανισμό που είναι κρυμμένος σε σωρό σκουπιδιών, χωρίς όμως να αναφερθούν θύματα. Ενα ακόμα αμερικανικό ελικόπτερο (το πέμπτο κατά σειρά αυτό το μήνα) συντρίβεται στον ποταμό Τίγρη, ξανά κοντά στη Μοσούλη, τη στιγμή που φάχνει να εντοπίσει αμερικανό στρατιώτη του οποίου η βάρκα βυθίστηκε από άγνωστη αιτία. Οι δύο πιλότοι αναζητούνται. Στο μεταξύ, ένας ακόμα αμερικανός στρατιώτης υποκύπτει στα τραύματά του μετά από τη χθεσινή επιθέση ανταρτών εναντίον του θωρακισμένου οχήματος που επέβαινε κοντά στην πόλη Μπαΐτζι, 200 χιλιόμετρα βόρεια της Βαγδάτης. Ενώ, σε δύο ξεχωριστές επιθέσεις ιρακινών ανταρτών με οπλοβομβίδες κοντά στο Ραμάντι σκοτώνονται έξι ιρακινοί μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι τρεις.

της, το απόγευμα της Δευτέρας. Ο ανταποκριτής του Αλ-Τζαζίρα αναφέρει ότι ειδες φλόγες να υψώνονται απ' το αρχηγείο που στρατοπεδεύουν ισπανικά στρατεύματα και στρατιώτες απ' το Σαλβαδόρ, συμπληρώνοντας ότι τα ιρακινά νοσοκομειακά οχήματα και η πυροσβεστική εμποδίστηκαν να πλησιάσουν στον τόπο της επιθέσης, προφανώς για να μη διαρρέουσε το μέγεθος των απωλειών των κατοχικών στρατευμάτων που δεν έγινε ποτέ γνωστό. Λίγες ώρες αργότερα, το αρχηγείο των αμερικανικών δυνάμεων στη Βαγδάτη πλήττεται από ρουκέτα που εκτοξεύεται απ' τον Τίγρη ποταμό, χτυπώντας το χώρο στάθμευσης των αυτοκινήτων δίπλα στο Ρεπουμπτλικανό Μέγαρο που στεγάζεται ο Αμερικανός διοικητής του Ιράκ, Πολ Μπρέμερ. Η επιθέση θέτει σε λειτουργία τις σειρήνες της «πράσινης ζώνης» και από τα μεγάφωνα ακούγεται το ηχογραφημένο μήνυμα «καλυφθείτε». Θύματα ή σοβαρές ζημιές δεν αναφέρονται. Επιθέση δέχεται και ξενοδοχείο που στεγάζει πολωνούς στρατιώτες στην Καρμπάλα, από ενόπλους που στραθώνται απ' την ιρακινή αστυνομία. Ενας ιρακινός μπάτσος σκοτώνεται και δύο αντάρτες συλλαμβάνονται.

■ Τετάρτη 28 Γενάρη

Επίθεση αυτοκτονίας με παγιδευμένο αυτοκίνητο πραγματοποιείται στο κέντρο της Βαγδάτης. Στόχος το ξενοδοχείο Σαζίν που στεγάζει κυρίως ξένους επιχειρηματίες αλλά και ένα ιρακινό υπουργό του Κυβερνητικού συμβουλίου. Ενα τμήμα του ξενοδοχείου καθώς και πολλά παρκαρισμένα αυτοκίνητα στην είσοδο του τυλίγονται στις φλόγες. Σαστισμένοι ένοικοι το εγκαταλείπουν βγαίνοντας έξω με τις πυτζάμες τους και σχεδόν όλα τα παράθυρα του ξενοδοχείου σπάνε. Τρεις ιρακινοί σκοτώνονται κι άλλοι 11 τραυματίζονται. Εκτός απ' την ιρακινή αστυνομία. Ενας ιρακινός μπάτσος σκοτώνεται και δύο αντάρτες συλλαμβάνονται.

Ξεινεί αρκετά στα εσωτερικά των εφημερίδων για να πληροφορηθεί κάποια απ' τα τεκταινόμενα στο φλεγόμενο Ιράκ. Η προεκλογική φιέστα δε χωράει τέτοιες εικόνες. Το πόπολο πρέπει να ξεχάσει μια και καλή τη λέξη ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ αυτή την περίοδο τουλάχιστον. Η μόνη «αντίσταση» που του επιτρέπεται να κάνει είναι μέσω της κάλπης, με την καταψήφιση του κόμματος που θεωρεί ότι τον κλέβει πιο πολύ. Αντε και με την «τιμωρία του δικομπατισμού» για όσους δε βολεύονται με την εναλλαγή των δύο κομμάτων εξουσίας, μέσω της υπερψήφισης των «μικρών κομμάτων».

Ο ιστορικός του μέλλοντος σήγουρα θα χλευάσει αυτή την ιστορική περίοδο στη μικρή μας χώρα, αν της κάνει τη χάρη ν' ασχοληθεί μαζί της. Γιατί τί άλλο παρά το χλευασμό αξίζουν τα τηλεοπτικά παράθυρα με τα πολιτικά περιττώματα που παρελαύνουν για να μας πείσουν ότι η διαφθορά είναι προϊόν μόνο των αντιπάλων τους, ή τους πολιτικούς τενεκέδες που βάφτηκαν με τα ξεθωριασμένα χρώματα των «ορμάτων» τους και συνογγιάζονται σε αερολογίες ο ένας τον άλλο. Με μόνο στόχο την ομαλή λειτουργία του δημοκρατικού «μας» πολιτεύματος. Του πολιτεύματος που κατ' αυτούς σηματοδοτεί το «τέλος της Ιστορίας». Του πολιτεύματος που -ως τη σύμπτωση- υπερασπίζεται με τόσο πάθος η διεθνής της «αντιτρομοκρατίας» με επικεφαλής τους Αμερικάνους.

Ομως η Γη συνεχίζει να κινείται. Ο ένοπλος αγώνας, όσο κι αν ακούγεται «ντεμοντέ» κάνοντας τους «πολιτισμένους» βαρβάρους των ΜΜΕ να ξινίζουν τα μούτρα τους, κινεί την Ιστορία τόσο στο Ιράκ όσο και στην Παλαιστίνη, στο Αφγανιστάν, αλλά και σε μια σειρά χώρες που κατά καιρούς

Παλλακίδες

Τον πιο εύστοχο χαρακτηρισμό των ημερών των έδωσε ο «καιρός» της «Ελευθεροτυπίας»: «Κοινοδούλιο». Είναι ένας χαρακτηρισμός που φεύγει από το μερικό και πάει στο γενικό, που φεύγει από τα πρόσωπα και πάει στο θεσμό. Ένας χαρακτηρισμός που μας θυμίζει την καταλυτική κριτική που άσκησαν στον αστικό κοινοβουλευτισμό και στη φενακισμένη αντιπροσωπευτικότητά του οι θεμελιωτές του επιστημονικού σοσιαλισμού Καρλ Μαρξ και Φρίντριχ Ενγκελς.

Για μια ακόμη φορά άνοιξε ο ασκός του Αιόλου και οι ανεξέλεγκτοι άνεμοί του σαρώνουν την υποκρισία και την ψευτιά. Η δυναμική των πραγμάτων καθορίζει τις εξελίξεις, μολονότι είναι πολλές οι δυνάμεις που δρουν αντίρροπα. Οι δυνάμεις που προσπαθούν να μαζέψουν τους ανέμους μέσα στον ασκό και να ελέγξουν την κατάσταση. Ο στόχος τους προφανής: να φανεί πως το όλο πρόβλημα συνίσταται σε κάποιον Πάχτα, καναδιό βουλευτές που υπέκυψαν στις σειρίνες ενός καπιταλιστικού ομίλου και μερικούς ακόμη που πιάστηκαν κορόιδα και δεν ήξεραν τι υπέγραφαν. Και πως το ίδιο το σύστημα διαθέτει τις δυνάμεις για την αυτοκάθαρσή του και το απέδειξε και πάλι ξωπετάγοντας από τις τάξεις του και τους «μολυσμένους» και τους αφελείς.

Αν ρωτήσεις, όμως, 100 Ελληνες, ανθρώπους της δουλειάς (ή της αναζήτησης δουλειάς) και όχι ψιλού χοντρο-λαμόγια, οι 99 θα σου πούνε τα ίδια πράγματα. Θα σου μιλήσουν για τη διατλοκή και το ρόλο των βουλευτών και των πολιτικών, θα σου μιλήσουν για τα λαμόγια και τους λυμεώνες του κρατικού προϋπολογισμού. Η αστική πολιτική είναι ένα απέραντο πορνείο και αυτοί που την υπηρετούν έχουν επιλέξει συνειδητά το ρόλο της παλλακίδας στα μέγαρα των καπιταλιστών. Αυτή είναι μια μόνιμη κατάσταση, αλλά οι περισσότεροι την ξεχνούν σπιρωγμένοι από τη δύναμη της συνήθειας. Τη θυμούνται κάθε φορά που ξεσπά κάποιο σκάνδαλο.

Θα έπρεπε να διαγράψουμε τη λέξη σκάνδαλο από το πολιτικό μας λεξιλόγιο. Γιατί η λέξη υποδηλώνει κάτι το εξαιρετικό, κάτι που ξεφεύγει από τα καθιερωμένα. Οπότε απαιτεί το συνοδευτικό της, την κάθαρση. Σκάνδαλο-κάθαρση είναι το δίπολο με το οποίο ανέκαθεν ο αστικός κοινοβουλευτισμός διαχειρίζόταν κάποιες εκφάνσεις των πολιτικών του κρίσεων (αποτέλεσμα, στις περισσότερες των περιπτώσεων, του ενδοκαπιταλιστικού ανταγωνισμού). Πότε πείθει μ' αυτόν τον χειρισμό και πότε όχι, πάντοτε όμως καταφέρνει και ξεπερνά τους σκοπέλους, ακόμα και όταν δεν πείθει, επειδή η δύναμη της συνήθειας και η αδυναμία της απάντησης οδηγούν στον πολιτικό ωχαδερφισμό ή στην απογοήτευση. Στάσεις που οδηγούν στο ίδιο «διά ταύτα»: την παραίτηση.

Βρισκόμαστε στην καρδιά μιας προεκλογικής περιόδου κι αυτό το «μίνι σκάνδαλο», που δεν έχει τόσο φορτίο για να σφραγίσει την προεκλογική αντιπαράθεση μέχρι το τέλος, θα έπρεπε να γίνει οδηγός για μια συνολική κριτική του αστικού κοινοβουλευτισμού και του καπιταλιστικού συστήματος. Μια κριτική όχι από θέσεις παραίτησης, αλλά από θέσεις αντίστασης, συνολικής άρνησης, ανατροπής.

■ Ερώτημα αφελούς

Τα γνωστά παπαγαλάκια που αλλάζουν αφεντικό με την ίδια συχνότητα που αλλάζουν πουκάμισο (λέγε με Κακαουνάκη, για παράδειγμα) άρχισαν να βρίζουν τον Χριστοδουλάκη, επειδή κρατούσε ως υφουργό τον Πάχτα. Ομως, τους υφουργούς δεν τους επιλέγουν οι υπουργοί. Τους επιλέγει ο πρωθυπουργός και τους επιβάλλει στους υπουργούς. Τον Πάχτα ο Χριστοδουλάκης τον βρήκε στο υπουργείο Οικονομίας. Ήταν εκεί και επί Γιάννου. Ήταν εκεί ολόκληρη την οχταετία Σημίτη. Αρμόδιος για το χειρισμό του Β' και του Γ' ΚΠΣ, δηλαδή για τη διαχείριση τεράστιων κονδυλίων. Οχτώ χρόνια στο ίδιο πόστο. Όλοι άλλαζαν, υπουργοί και υφουργοί, ο Πάχτας όχι. Ήταν μήπως ο πλέον ενδεδειγμένος γι' αυτό το πόστο και δεν άλλαξε ούτε για μια μέρα; Είναι μήπως κάποιο κορυφαίο στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, κάποιος διάσημος οικονομολόγος; Ενα μεσαίο στέλεχος της αράδας είναι ο Πάχτας και ουδέποτε διεκδίκησε τίποτα περισσότερο για τον εαυτό του. Πώς, λοιπόν, έγινε αναντικατάστατος;

Λένε πως κάθε πρωθυπουργός έχει τον ταμία του. Τον άνδρωπο που κάνει τις δουλειές για λογαριασμό του. Λένε ακόμα πως ο Πάχτας ήταν άνδρωπος του Σημίτη, ο οποίος είναι άνδρωπος του Κομιδή, ο πιο στενός συνεργάτης του. Γι' αυτό και τον έχει πάντοτε δίπλα του. Γι' αυτό και του ανέδεσε το πόστο του γραμματέα του υπουργικού συμβούλιου, από το οποίο διηγύθηκε την κυβέρνηση. Τα υπόλοιπα μπορείτε να τα σκεφθείτε μόνοι σας, μην περιμένετε να σας τα πούμε όλα.

■ Αιφνιδιασμός πλήρης

Στον ύπονο πιάστηκε το επιπελείο του Γιωργάκη, αποδεικνύοντας ότι δεν διαδέτει τα ρεφλέξ για να χειριστεί δέματα κρίσης που προκύπτουν κατά την προεκλογική περίοδο. Από την Πέμπτη «έπαιζε» το δέμα της σκανδαλώδους τροπολογίας και είχε ξεσηκώσει σάλο. Την Παρασκευή το απόγευμα ο εκπρόσωπος τύπου της ΝΔ ζήτησε από τους Σημίτη και Παπανδρέου να ζητήσουν την παραίτηση του Πάχτα και να θύγαλουν από τη ψηφοδέλτια του ΠΑΣΟΚ τους 9 βουλευτές. Τέσσερις ώρες αργότερα παραιτήθηκε ο Πάχτας (ο Σημίτης δεν ζήτησε την παραίτηση, αλλά την έκα-

νε δεκτή ως αυθορμήτως υποβλημείσσα), δύο ώρες αργότερα έκανε τη γνωστή δήλωση ο Γιωργάκης και λίγο μετά ανακοίνωσε ο Χρυσοχοΐδης τη διαγραφή των βουλευτών από τις λίστες. Κοντολογίς, το ΠΑΣΟΚ εμφανίστηκε να ακολουθεί τις πρωτοβουλίες της ΝΔ και να ικανοποιεί τις απαιτήσεις της. Το ίδιο δεν ανέλαβε καμιά πρωτοβουλία. Άλληδεια, οι Αμερικανοί σύμβουλοι επικοινωνίας τί λένε γι' αυτό το Βατερόλ;

■ Η ουρά του γαιδάρου

Ενοχλήμηκαν ορισμένοι από την παρέμβαση Γιωργάκη που απαίτησε την απομονή του Πάχτα από την κυβέρνηση και των 9 βουλευτών από τις λίστες του ΠΑΣΟΚ. Διότι-λένε-ο Γιωργάκης τη μόνη διότητα που έχει είναι αυτή του υπουργού προέδρου του ΠΑΣΟΚ. Κατά τα άλλα, δεν είναι παρά ένα απλό μέλος της ΚΕ!

Σιγά, ρε παιδιά, μη στάξει η ουρά του γαιδάρου! Εδώ σας τον έχουν κάτσει για αρχηγό πριν ακόμα τον ψηφίσετε, εδώ έχουν γίνει σημεία και τέρατα με τη διαδοχή κι εσείς χτυπούσατε παλαμάκια, ο τρόπος αποπομπής των 9 σας μάρανε; Και στο κάτω-κάτω, δεν τους απέπεμψε ο Γιωργάκης, αλλά το ΕΓ. Και μη ρωτάτε πότε συνεδρίασε το ΕΓ, με τον

χρυσοχοΐδη στη Θεσσαλία και τους εκτελεστικάριους στις εκλογικές τους περιφέρειες. Γι' αυτό υπάρχουν τα κινητά, για να γίνονται στα γρήγορα οι κρίσιμες συνεδριάσεις. Και ποια η διαφορά; Δηλαδή, αν συνεδρίαζε στη Χ. Τρικούπη το ΕΓ, δα διαφωνούσαν η Φώφη και ο Πάρης; Μη τρελαδούμε τώρα...

■ Βιομηχανία

Τί νομίζετε πως είναι η Βουλή; Ενα απέραντο εκτροφείο σκανδάλων είναι. Μια τεράστια βιομηχανία ρυθμίσεων που ευνοούν τα καπιταλιστικά συμφέροντα. Πότε τα καπιταλιστικά συμφέροντα ως σύνολο και πότε τα συμφέροντα συγκεκριμένων ομάδων καπιταλιστών και απομικά κάποιων καπιταλιστών. Άλλωστε, καθεμιά από τις μεγάλες καπιταλιστικές φαμίλιες έχει το δικό της «λόμπι» μέσα στη Βουλή. Με βουλευτές τουλάχιστον από τα δυο μεγάλα κόμματα (ενίστε και από τα μικρότερα). Τους ταίζουν καλά, φροντίζουν να τους χρηματοδοτούν τον προεκλογικό τους αγώνα, για να τους έχουν διαθέσιμους όταν τους χρειάζονται. Είδατε με πόση δέρμη ο Πάχτας, ο Κατσανέβας και ο Ανδρόπουλος (τουλάχιστον αυτοί) υπερασπίστηκαν τα συμφέροντα του ομίλου Στέγγου;

Καμιά φορά, όμως, τα σκάνδαλα βγαίνουν στο φως. Συνήθως όταν αφορούν όχι τους καπιταλιστές αυτές τάξη, αλλά κάποιους ομίλους. Συνήθως βγαίνουν στο φως γιατί αντιδρούν οι ανταγωνιστές. Γιατί το παιχνίδι γίνεται με άνισους όρους. Και τότε κάποιοι πολιτικοί μπορεί και να την πληρώσουν. Μετατρέπονται αμέσως σε αποδιοπιμπάους τράγους, για να φορώθουν τις «αμαρτίες» αυτοί και να συνεχίσει το σύστημα να λειτουργεί όπως και πριν.

Είναι τότε που κάποιες μαγικές λεξούλες κυριαρχούν στο δημόσιο λόγο: κάδαρση, πιμή του πολιτικού κόσμου, όχι γκρίζες σκιές, διαφάνεια κ.λπ. Πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει αυτή την προπαγάνδα; Και κάθε φορά, ύστερα από λίγο, τα ίδια. Ετσι πάιζεται το παιχνίδι.

■ Συνένοχοι ή βλάκες;

Το 1989, πάνω στο φουντώμα του σκανδάλου Κοσκωτά, ο Κίτσος Τεγόπουλος απευθύνοταν με καθημερινά σχόλια προς τον Τσοβόλα και τον καλούσε να απαντήσει στο ερώτημα: «βλαξ ή συνένοχος;». Το ερώτημα καθίσταται επίκαιρο σήμερα και απευθύνεται στους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που υπέγραψαν την υπέρ Στέγγου τροπολογία. Ας διαλέξουν: ή τα πήραν κάτω από το τραπέζι ή είναι τόσο ηλίθιοι που άφησαν όλα τα λεφτά σε εκείνους που πρωτοστάτησαν για την κατάδεση της τροπολογίας. Αν ισχύει το δεύτερο, δα πρέπει να απαιτήσουν εδώ και τώρα το μεριδιό τους. Γιατί πάει πολύ να είσαι... και κερατάς και μαλάκας.

■ Μανούλα

Σε τέλειο ισορροπιστή αναδεικνύεται ο Μήκυς. Αφού έκανε την πρώτη «κυπέρ Αριστεράς» δήλωση με την οποία αβαντάριζε τον ΣΥΡΙΖΑ, ανάγοντας σε μείζον το δέμα της «ενότητας της Αριστεράς» και με την οποία έδωσε την ευκαιρία στους ΣΥΡΙΖΑκηδες να αισθανθούν δικαιωμένοι (και να κάνουν τη σχετική προπαγάνδα), επανήλθε με άρδια στις κυριακάτικες εκδόσεις της «Ελευθεροτυπίας» και της «Καθημερινής», στα οποία καλούσε τον ελληνικό λαό «να ψηφίσει αριστερά», χωρίς αναφορές στην ενότητα αυτή τη φορά. Αυτό έγινε προφανώς σε συνεννόηση με τον Περισσό, γι' αυτό και η Παπαρήγα του επιδαψίλευσε τις δέουσες τιμές. Τελικά, όπως είπε και ο κακεντρεχής στη συντροφική παρέα, το μόνο για το οποίο ενδιαφέρεται ο Μήκυς είναι... να έχει κόσμο στην κρηδεία του.

■ Μπουμπούκια

Και μια που καταπιαστήκαμε με τα της «αριστεράς», να μην αφήσουμε ασχολίαστη την ατάκα της... κορυφαίας ηδοποιού Βάσιας Τριφύλλη, η οποία στις προηγούμενες εκλογές κατέβαινε με τον ΣΥΝ, ενώ φέτος κατεβαίνει με τον Περισσό. Η ψυχή μου -είπε η τεράστια Βάσια- είναι με τον ΣΥΝ, αλλά κατεβαίνω με τον Περισσό! Κι ύστερα, κάποιοι κατηγορούν την τέως υφυπουργό τέως Σελήνη, ότι όταν ανοίξει το στόμα της πετάει μαργαριτάρια. Μωρέ Βάσια και ξερό ψωμί.

ΥΓ1: Η Βάσια, βέβαια, αυτό ξέρει, αυτό κάνει. Από τον Περισσό δα περίμενε κάποιος ορισμένες εξηγήσεις. Είπαμε, όμως, εκλογές έχουμε, όλα επιτρέπονται. Μήτσο εσείς, Βάσια εμείς. Κι όποιος αντέξει...

ΥΓ2: Εκτός ψηφοδελτίων Περισσού ο Σπύρος Χαλβατζής. Ως υποψήφιος δήμαρχος Αθήνας στις τελευταίες εκλογές, έπρεπε να κατέβει στην Α' Αθήνας. Αν κατέβαινε, δα έπαιρνε την έδρα από την Κανέλλω, η οποία έχει γερές πλάτες στο μέγαρο της λεωφόρου Ηρακλείου. Διότι, όπως έχει αποδειχτεί, οι ψηφοφόροι κάποιες φορές σπάνε την κομματική γραμμή. Οπότε, επιλέχτηκε η λύση της μη συμμετοχής.

■ Κρετινισμός

Το διαβάσαμε σε μια αφίσα του ΜΕΡΑ, που έσκασε μύτη σε τοίχους της Αθήνας καλώντας σε κάποια συγκέντρωση: Να γίνει το πρώτο βήμα για τον πόλο της ριζοσπαστικής αριστεράς. Καλά, ρε παιδιά, δε βαρεδήκατε το ίδιο τροπάρι κάθε φορά που έχει εκλογές, αδιάφορο αν είναι βουλευτικές, δημοτικές-νομαρχιακές ή ευρωβουλευτικές; Κάθε φορά το «πρώτο βήμα», το έχετε κατανήσει το... μετέωρο βήμα του πελαργού. Βρείτε κάπι πιο έξυπνο. Πέρα από το «επικοινωνιακόν» του πράγματος, όμως, υπάρχει και η ουσία. Αν αυτό το ρημάδι το «πρώτο βήμα» γίνεται ή επιχειρείται να γίνει κάθε φορά στην τούρλα μιας προεκλογικής περιόδου, δεν είναι αυτονότο ότι έχουμε να κάνουμε με κλασική περίπτωση κοινοβουλευτικού κρετινισμού;

■ «Θεσμικά»

Οι ψηφοφόροι κατακλύζονται από μηνύματα SMS στα κινητά τους. Μηνύματα από κόμματα, μηνύματα από υποψήφιους βουλευτές. Αυτό σημαίνει ότι κυκλοφορούν λίστες και οι γνωστές εταιρίες «επικοινωνίας» αναλαμβάνουν να υλοποιήσουν τις παραγγελίες των κομμάτων και των υποψηφίων. Αυτό είναι παράνομο, αφού ο αριθμός του κινητού περιλαμβάνεται στα λεγόμενα «προσωπικά δεδομένα». Όμως, η περιβόλητη «Αρχή προστασίας προσωπικών δεδομένων» κάνει πια δεν καταλαβαίνει. Το κάνει εδώ και πολύ καιρό που τα τηλέφωνά μας, σταθερά και κινητά, κατακλύζονται από διαφημιστικά μηνύματα τραπεζών, εταιριών κ.λπ. Τουλάχιστον, όμως, στις περιπτώσεις των κομμάτων και των υποψηφίων τους δα έπρεπε να δείξει κάποια μεγαλύτερη ευαισθησία. Για τους «θεσμούς», ρε γαμώτο...

Οι δημοσκοπήσεις καταγράφουν την ανεργία ως το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα που απασχολεί τον ελληνικό λαό. Και τα κομματικά επιτελεία, με τη λογική του τρίματος product development μιας εταιρίας παραγωγής προϊόντων μαζικής κατανάλωσης, ετοιμάζουν «προϊόντα» για να πουλήσουν στους πελάτες-ψηφοφόρους και διαφημιστικές καμπάνιες που στηρίζουν την προώθηση αυτών των «προϊόντων». Ολες αυτές οι μαγικές φόρμουλες υπόσχονται το ίδιο αποτέλεσμα: μείωση της ανεργίας. Είτε πρόκειται για το 39ωρο του Πολυζωγόπουλου και του Χρυσοχοΐδη, είτε για την τετραετή ανασφάλιστη εργασία των νέων του Γιωργάκη, είτε για την «ανάπτυξη που θα φέρει θέσεις εργασίας» της ΝΔ.

Πάνονταν στον κόσμο αυτά τα Ιλουστραστόν προεκλογικά προγράμματα; Σ' ένα βαθμό πιάνουν. Οχι με την έννοια ότι ο κόσμος ενθουσιάζεται αικούγοντάς τα και πειθέται για την αποτελεσματικότητά τους, αλλά με την έννοια ότι ο κόσμος είναι μπουχτισμένος, απογοητευμένος, ηττημένος, συγχυσμένος και δε μπορεί

ελληνικού καπιταλισμού είναι ευρωπαϊκό ρεκόρ!. Άλλα και σε περιόδους σχετικής ανάκαμψης (σαν κι αυτή που διανύει ο ελληνικός καπιταλισμός τα τελευταία χρόνια) παρατηρείται τάση αύξησης της ανεργίας και πλήρους αποσάθρωσης των εργασιακών σχέσεων που είχαν διαμορφωθεί. Είναι κι αυτό ένα αντικειμενικό φαινόμενο, που έχει να κάνει με τις αξεπέραστες αντιφάσεις που αντιμετωπίζει ο καπιταλισμός στην προείδηση εκμηχανίσης και αυτοματισμού της παραγωγικής του βάσης. Το θέμα εκφεύγει του παρόντος, γι' αυτό και παραπέμπουμε σε παλιότερα δημοσιεύματα της στήλης σχετικά με το θέμα της έντασης της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης στις συνθήκες του σύγχρονου καπιταλισμού. Εδώ ας μείνουμε απλά στο αναφιούμενο πρόστιμο συμπέρασμα, ότι η σχετική ανάκαμψη του ελληνικού καπιταλισμού τα τελευταία χρόνια όχι μόνο δεν έφερε μείωση της ανεργίας, αλλά συνοδεύτηκε από αύξηση.

Αυτή η τάση θα ισχυροποιηθεί τα αμέσως επόμενα χρόνια. Γιατί η φάση της

Ανεργία: μύθοι και πραγματικότητα

να αναλύσει ψύχραιμα (ίσως δεν έχει και κάποιες απαιτούμενες γνώσεις) όλα τούτα που του κουνάνε μπροστά στα μούτρα του. Σε μια τέτοια μαζική ψυχολογία ακόμα και οι εμφανώς φρουρόδες ελπίδες μοιάζουν με παρηγοριά.

Η ανεργία είναι ένα φαινόμενο αντικειμενικό. Δεν είναι παράγωγο της πολιτικής της μιας ή της άλλης κυβέρνησης. Εχει να κάνει, κατ' αρχάς, με τη φάση της κρίσης του καπιταλισμού. Αυτή καθορίζει την τάση αύξησης ή μείωσης της ανεργίας. Σ' ένα δευτέρευτο επίπεδο έχει να κάνει με το συσχετισμό δυνάμεων ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία, την αστική και την εργατική τάξη. Αν η εργατική τάξη είναι σε θέση να προβάλλει ισχυρές αντιστάσεις, τότε μπορεί - σε μικροπεριόδους - να ανασχέσει σχετικά την τάση αύξησης της ανεργίας. Και πάλι, όμως, η ισχυρότερη τάση είναι αυτή που καθορίζεται από την κρίση. Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η ίδια η τάση αύξησης της ανεργίας αδυνατίζει το εργατικό μέτωπο αυξάνοντας τον εφεδρικό στρατό των ανέργων. Γ' αυτό και το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, γνωρίζοντας ότι η ανεργία είναι αντικειμενικό φαινόμενο και η αύξησή της σε περιόδους κρίσης αναπόφευκτη, έδινε πάντα ιδιαίτερο βάρος και στη διεκδίκηση μέτρων ανακούφισης και προστασίας των ανέργων.

Για να μελετήσουμε τα διάφορα μέτρα που διαφημίζονται προεκλογικά από τα κομματικά παταραρίες, χωρίς καμιά ουσία. Ας δούμε, όμως, και τα μέτρα που προτείνει το ΠΑΣΟΚ, που εμφανίζονται με τη σφραγίδα του συγκεκριμένων δημοσιεύματος. Ακόμα και αν αυτό απαγορευτεί νομοθετικά, η τάση θα είναι να το παραβιάζουν στην πράξη, γιατί αλλιώς δεν έχουν κανένα συμφέρον να κάνουν νέες προσλήψεις. Άλλοτε, αυτό κάνουν και μέχρι τώρα, απολύτωντας προσλαμβάνοντας επιδοτούμενους άνεργους. Ο νόμος σ' αυτές τις περιπτώσεις υπάρχει για να...

σχετικής ανάκαμψης λαμβάνει τέλος την τρέχουσα χρονιά και από του χρόνου ακολουθεί η περίοδος των ισχνών αγελάδων. Υπ' αυτό το πρίσμα, λοιπόν, μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι κανένα από τα μέτρα που προτείνονται προεκλογικά δε μπορεί και δεν πρόκειται να οδηγήσει σε σχετική έστω μείωση της ανεργίας.

Η ΝΔ, ορθώς σκεπτόμενη ως αυριανή κυβέρνηση, δεν προτείνει συγκεκριμένα μέτρα (πέρα από τη φορολογική ελάφρυνση των οικογενειών που έχουν άνεργα παιδιά, που για τη συντριπτική πλειονότητα των εργαζόμενων είναι άνευ ουσίας), αλλά περιορίζεται στο σλόγκαν της «ανάπτυξης». Ομως η ανάπτυξη στην Ελλάδα έχει ημερομηνία λήξης κι αυτό το έχει πει π

Πλιάτσικο

«Θέλουμε ή όχι επενδύσεις;». Σαν χαλασμένο γραμμόφωνο επιστολαίμβανε τη φράση ο τέως υφυπουργός Πλάχτας. Σαν ηχώ απαντά ο Κατσανέβας, ενώ ο Ανθόπουλος του κάνει σεγκόντο. Σε πιο ήπια εκδοχή πήγε να πει το ίδιο και η Ελσα Παπαδημητρίου της ΝΔ, αλλά ειδε τα ζόρικα και αποσύρθηκε από το προσκήνιο.

Τα μεγαλύτερα εγκλήματα γίνονται στο όνομα της «ανάπτυξης», των «νέων επενδύσεων», των «νέων θέσεων εργασίας», της «προσέλκυσης κεφαλαίων από το εξωτερικό». Τα ίδια δεν έλεγαν με την TVX (στην πολύπαθη Χαλκιδική κι αυτή); Τα ίδια δε λένε με το χρυσορυχείο που κάποιοι σκοπεύουν να ανοίξουν στον Εβρο; Στο όνομα αυτών των «ύψιστων αξιών» δεν έγινε μια ανυπόφορη τοιμεντούπολη η Αθήνα; Γι' αυτό το λόγο δεν έπνιξαν στα χημικά τους κατοίκους των Καλυβίων που αντιστέκονται στην εκχώρηση μιας ολόκληρης παραλιακής έκτασης στο «Λαογονήσι Ριζόρπ» του ομίλου Μαντωνανάκη; Για τον ίδιο λόγο δεν κατέστρεψαν τον κάμπο των Μεσογείων για να φτιάξουν ένα αεροδρόμιο που δεν το είχε ανάγκη η Αθήνα; Να πάμε και πιο πίσω; Πώς μετατράπηκε σε θάλαμο αερίων το Θριάσιο Πεδίο; Πώς πνίγηκε η Αττική στο νέφος; Πώς καταστράφηκαν οι Αγιοι Θεόδωροι; Πώς ξεπήδησαν διυλιστήρια και χημικές βιομηχανίες δίπλα στις φτωχογειτονιές της Θεσσαλονίκης;

Καμαρώνουν πως η Ελλάδα είναι μια πολιτισμένη, μια ευρωπαϊκή χώρα. Σε όποιον το αφισβήτησει δείχνουν κατευθείαν τις ζώνες πείνας στην Ασία και τους σκουπιδότοπους πυρηνικών αποβλήτων της Αφρικής. «Συγκρινόμαστε εμείς μ' αυτούς», είναι το γεμάτο έπαρση ερώτημα που απευθύνουν σε όσους μιλούν για «μπανανά». Οσοι δε μιλούν για προστασία του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων χαρακτηρίζονται συλλήβδην «γραφικοί», «αντιδραστικοί», «αντίπολοι της προόδου», «χορτασμένοι που δεν καταλαβαίνουν την ανάγκη του κοινωνίκην' ανοίξουν δουλειές».

Καπιταλισμός σημαίνει πλιάτσικο. Πλιάτσικο σε βάρος του ανθρώπου και της Γης. Όσο το σύστημα μπλέκεται στις εγγενείς του αντιφάσεις και καθώς προσπαθεί να διαχειριστεί την κρίση που αυτές οι αντιφάσεις προκαλούν, γίνεται ολοένα και πιο επιθετικό, πιο αγριανθρωπικό, πιο βάρβαρο. Κυριαρχείται από τη λογική της αρπαχτής. Αδιαφορεί για τα πάντα πλην του κέρδους. Δεν ενδιαφέρεται για την επόμενη μέρα, για τις τεράστιες καταστροφές που επιφέρει στον πλανήτη.

Ας το σκεφτούμε λίγο. Οι ίδιοι άνθρωποι που κόπτονται υποκριτικά για την ανάπτυξη και την καταπολέμηση της ανεργίας εισηγούνται τον εξανδραποδισμό του εργαζόμενου ανθρώπου. Αυτοί εισήγαγαν το μοντέλο του «απασχολήσιμου» και του «ασφαλίσιμου». Αυτοί εισηγούνται το καθεστώς γαλέρας στην κοινωνική ασφάλιση. Αυτοί εισηγούνται την ανασφάλιση εργασία των νέων. Αυτοί σηκώνουν αδιάφορα τους ώμους όταν εκατοντάδες και χιλιάδες εργάτες πετούνται στο δρόμο.

Δεκάρα τοσκιστή δε δίνουν ο Σημίτης, ο Πάχτας, ο Γιωργάκης και όλοι οι υπόλοιποι για την ανεργία που μαστίζει τη Χαλκιδική και όχι μόνο. Για τα κέρδη του Στέγγου και του κάθε Στέγγου ενδιαφέρονται. Γιατί από αυτά τα κέρδη τρέφονται και οι ίδιοι. Υπόλληλοι του κάθε Στέγγου είναι. Πολιτικό προσωπικό της άρχουσας τάξης, της τάξης εκείνης που πλιάτσικολογεί σε βάρος του εργαζόμενου ανθρώπου και του ανόργανου σώματός του, της φύσης.

Σ' αυτόν τον κόσμο της εξουσίας δεν υπάρχουν καλοί και κακοί, έντιμοι και ανέντιμοι, λαμδύγια και αδιάφθοροι. Πέρα και πάνω από τέτοιους ηθικολογικούς δισχωρισμούς υπάρχει η κοινή πολιτική τους ιδιότητα. Κι αν θέλουμε να σταματήσει το πλιάτσικο, πρέπει να ξεφορτωθούμε και αυτούς και το σύστημα που υπηρετούν.

Οι αλήθειες που κρύβουν

Πάχτας-Ανθόπουλος. Οι αποδιοπιματαίοι τράγοι. Φορτώθηκαν πάνω τους όλες τις αμφιτίες, πετάχτηκαν στο περιθώριο αδιαμαρτύρητα (και οι ίδιοι ξέρουν καλά τους κανόνες του παιχνιδιού) και η (πολιτική) ζωή τραβάει την ανηφόρα με σημιές και με ταμπούρλα. Ποιος ακούει σήμερα τί λένε ο Ανθόπουλος και ο Πάχτας; Κι όμως θα 'πρεπε. Γιατί στην προσπάθειά τους να υπερασπιστούν τον εαυτό τους λένε κάποια προγματάκια. Κι αν διαβάσεις ανάμεσα στις γραμμές, ανακαλύπτεις απειρώς περισσότερα.

Λέει, για παράδειγμα, ο Ανθόπουλος ότι η απόφαση για διαγραφή του από την κοινούλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ «στηρίχτηκε στη διαδικασία της υπόθεσης». Βγαίνει ο Πάχτας στα κανάλια και σκιζει τα ρούχα του υποστηρίζοντας πως δεν υπάρχει τίποτα παρόνομο, τίποτα επιλήψιμο στην τροπολογία. Κι έχουν δίκιο από την πλευρά τους, σε σχέση με το πώς χειρίστηκε το ζήτημα το κόμμα τους.

Πραγματικά, ουδείς από την κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ βγήκε να ισχυριστεί το αντίθετο. Κάνουν λόγο γενικά και αόριστα για θέματα πολιτικής τάξης, χωρίς να λένε σε τί συνίστανται αυτά. Είναι σα να λένε: «δεν κάνων τίποτα παρόνομο οι άνθρωποι, αλλά τους αποκεφαλίσαμε για να

μην υπάρχουν σκιές».

Κατηγορούν οι Πασόκοι τον Παυλόπουλο ότι ήταν ο δικηγόρος του ομίλου Στέγγου, αλλά και άλλων καπιταλιστών σε υποθέσεις αποχαρακτηρισμού δασκών εκτάσεων, και η ΝΔ βγαίνει και τον υπεροπίζεται: τη δουλειά του έκανε σαν δικηγόρος. Οι πελάτες του τα 'σταζαν χοντρά κι αυ-

■ Ναι ή όχι;

ΤΟ ΘΕΜΑ άνοιξε πρώτος ο γνωστός χρυσανθάκόπουλος που δήλωσε πως έλαβε επιστολή που αναφέρει ότι ο Γιωργάκης έμενε σε σπίτι ιδιοκτησίας Στέγγου. Στη συνέχεια επέθη με δημοσιογραφική ερώτηση στο press room. Και στις δύο περιπτώσεις ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Πρωτόπαπας επιτέθηκε στη ΝΔ και έκανε λόγο για «αθλιότητες και μαύρη προπαγάνδα που δε βοηθούν τον πολιτικό πολιτισμό».

Οπως συνάγεται από τις απαντήσεις του... απάντηση δεν έδωσε. Εμενεί ή όχι ο Γιωργάκης σε σπίτι του Στέγγου; Ενα ναι ή όχι είναι αρκετό. Γιατί τα περί «αθλιότητων» τα έλεγε αρχικά και ο Μαλέσιος. Ετσι και οληθεύει, πάντως, αυτό που κυκλοφορεί, θα γελάσει κάθε πικραμένος...

■ Διαπλεκόμενοι

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο κατέθεσαν οι βουλευτές Πειραιά του ΠΑΣΟΚ Φασούλας, Διαμαντίδης, Κρητικός και Νιώτης, η οποία προβλέπει την παραγραφή των ασφαλιστικών εισφορών προς το ΙΚΑ από επιχειρήσεις της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης Περάματος.

Δεν είναι και τόσο δύσκολο να καταλάβει κάποιος τί παρακίνησε τους τέσσερις βουλευτές στην κατάθεση αυτής της τροπολογίας. Δεν είναι πάντως τα συμφέροντα των εργαζόμενων στη Ζώνη, από τους οποίους έχουν κλαπεί τα ένοημα και οι κρατήσεις στις οποίες υποβλήθηκαν. Είναι τα συμφέροντα των επιχειρήσεων οι οποίες προφανώς στηρίζουν την εκλογική καμπάνια των βουλευτών (μη περιμένετε να δείτε και αποδείξεις εισπράξης).

Μετά τα όσα έγιναν με το σκάνδαλο Πάχτα-Στέγγου το πιθανότερο είναι η τροπολογία να μη γίνει δεκτή από τον υπουργό. Γιατί, όμως, δεν τίθεται πολιτικό πρόβλημα για τους βουλευτές;

◆ Ο ειδικός φόρος που επιβάλλεται στις τηλεοπτικές διαφημίσεις μειώνεται από 30%

τός υποστήριζε τις υποθέσεις τους ενάντια στο ελληνικό δημόσιο.

Αυτό που έκανε ο Πάχτας και οι άλλοι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ (και οι τρεις που την υπογραφή τους έβαλε ο Ανθόπουλος, αφού ήδη είχαν υπογράψει την τροπολογία άλλες δύο φορές), αλλά και οι τρεις βουλευτές της ΝΔ, είναι η συνήθης πρακτική στο κοινοβούλιο. Είδατε με πόσο φυσικό τρόπο το είπε ο Ανθόπουλος: «Με επισκέφτηκαν οι εκπρόσωποι της εταιρίας, με έπεισαν, με διαβεβαίωσαν πως και οι άλλοι συνάδελφοι συμφωνούν και εγώ κατέθεσα την τροπολογία με τις υπογραφές και των υπόλοιπων. Άλλωστε, είχα και τη σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου υφυπουργού». Με τον ίδιο φυσικό τρόπο ο Μεϊμαράκης παραδέχεται ότι είχε συνάντηση στη Ρηγιλλή με εκπρόσωπους του ομίλου Στέγγου, αλλά δεν τα βρήκαν. Φυσικά, ούτε ο Μεϊμαράκης μας λέει βάσει ποιων στοιχείων δεν τον έπεισαν. Οπως επίσης κανένας δε μας λέει ποιοι διαμαρτυρήθηκαν, απειλήσαν και στο τέλος η υπόθεση βγήκε στο φως και ακυρώθηκε. Στην πολιτική υπάρχουν πράγματα που λέγονται και δε γίνονται και άλλα που γίνονται και δε λέγονται. Εδώ έχουμε να κάνουμε

με τη δεύτερη περίπτωση. Με τη λειτουργία των κομμάτων και των στελεχών τους ως εκπροσώπων καπιταλιστικών επιχειρήσεων των οποίων τα συμφέροντα υπηρετούν. Κι επειδή οι επιχειρήσεις έχουν άγριο ανταγωνισμό μεταξύ τους, συμβαίνει καμιά φορά να ακυρώνεται κάποια πράξη, όπως αυτή που επιχειρήσαν οι Πασόκοι υπέρ Στέγγου. Οταν συμβαίνει κάτι τέτοιο και δε γίνεται στα μουλωχτά, αλλά ξεσπά σκανδαλολογία, συνήθως κάποιοι την πληρώνουν. Γίνονται αποδιοπιματαίοι τράγοι, για να μπορέσει το σύστημα να δουλέψει ομαλά στη συνέχεια.

του Αγίου Ορούς. Φυσικά, δεν τ' αγόρασε για να... πηγαίνει κυνήγι, αλλά για να κάνει τουριστικές μπτζίνες. Οταν βασίζεται η χούντα, ο Καρράς υποχρέωσε με τη βία την Κοινότητα Μαρμαρά να ανταλλάξει μαζί του 865 στρέμματα παραλιακής κοινοτικής έκτασης. Η κοινότητα πήρε βουνό και ο Καρράς άρπαξε την παραλία, όπου έχτισε τα δυο ξενοδοχειακά μεγαθήρια «Σιδηρών» και «Μελίτων», το γήπεδο γκολφ και τη μαρίνα. Ακόμα και το διορισμένο από τη χούντα κοινοτικό συμβούλιο αντέδρασε, αλλά ανέβηκε στο Μαρμαρά ο ίδιος ο Παττακός απειλώντας θεούς και δαιμόνες. Ήδη, η απόφαση αυτή εκρεμεί ακόμα (!) στα ελληνικά δικαστήρια.

Ο Καρράς κονόμησε όσα κονόμησε και κάποια στιγμή χρεοκόπησε την επιχείρηση που τη φορτώθηκε το κράτος (η Εθνική Τράπεζα που του είχε δώσει τα θαλασσοδάνεια). Μέχρι που το 1999 προέκυψε άλλος... εθνικός ευεργέτης, ονόματι Στέγγος. Τί εστί Στέγγος; Ενας χρεοκοπημένος παλιότερα εργολάβος που ξαφνικά έγινε μεγάλος και τρανός την εποχή της χρηματιστηριακής ληστείας. Τόσο μεγάλος και τρανός που να έχει μπει και στην αμερικάνικη αγορά και να είναι σήμερα ο πέμπτος στο εμπόριο σπιτιών στις ΗΠΑ! Μόνος του τα κατάφερε όλα αυτά ο πρώην χρεοκοπημένος; Με τη μαγκιά του; Μόνος του σήκωσε τόσα λεφτά από τη Σοφοκλέους; Κι ήταν τόσο δυνατός που να αλώσει ακόμα και την αμερι-

κάνικη αγορά σπιτιών; Δε χρειάζεται να ξέρει κανείς το παρασκήνιο για να καταλάβει ότι πώς από τον Στέγγο κρύβονται άλλοι, πιο δυνατοί, όπως συνέβαινε και με τον Κοσκωτά. Ξέρουμε καλά πώς γίνεται το ξέπλυμα χρήματος από δραστηριότητες που είναι τυπικά παράνομες. Και βέβαια, αυτοί του εξασφάλισαν και τις πολιτικές «πλάτες» (εκτός αν τις είχε εξασφαλίσει μόνος του και στη συνέχεια τις «πουλήσεις» στους άλλους).

Το 1999, λοιπόν, ο Στέγγος εμφανίστηκε ως σωτήρας του «Πόρτο Καρράς». Το αγόρασε κοψοχρονιά από την Εθνική (χωρίς πολιτικές πλάτες άραγε;) και το πρώτο που έκανε ήταν να ξεφορτωθεί τους 600 περίπου εργαζόμενους που είχαν απομείνει σ' αυτό. Κι επειδή αυτοί δε συναντούσαν να γίνουν σκλάβοι, ανέλαβε η κυβέρνηση να λύσει το πρόβλημα με τα ΜΑΤ. Αφού τα ΜΑΤ ξεκαθάρισαν το τοπίο, ο Στέγγος άρχισε να προσλαμβάνει νέο προσωπικό, με συμβάσεις ορισμένου χρόνου και με αποδοχές κάτω κι απ' αυτές των συλλογικών συμβάσεων. Ο κ. Πάχτας τότε δεν εμφανίστηκε πουθενά για να υπερασπίσει τα εργασιακά δικαιώματα των συμπατριωτών του. Ήταν και τότε στην πλευρά του Στέγγου.

Φυσικά, όταν αγόρασε το «Πόρτο Καρράς» πήρε γενναία επιχορήγηση από το κράτος. Επενδυτής γαρ. Στη συνέχεια πήρε και το «συμβόλαιο της ζωής του» και ξεχώρισε. Ήταν η σύμβαση που υπέγραψε για λογαριασμό της

κυβέρνησης ο Γιωργάκης Παπανδρέου, ως προεδρεύων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, για να γίνει στο «Πόρτο Καρράς» η σύνοδος κορυφής της ΕΕ. Με απευθείας ανάθεση (είναι μετά να μην του τη φυλάνε του Στέγγου οι ανταγωνιστές του;) ο Στέγγος πήρε 6,3 εκατ. ευρώ (2,1 δισ. δραχμές), για να κάνει τις απαραίτητες «ανακαίνισης». Εκανε μερικά πτασαλέιματα, έστησε καναδύτικά τέντες στο γκαζόν, έφραξε με μπλοκ την παραλία, ξεριζώσεις επί τη ευκαιρία καμιά οχτακοσφαρία πεύκα και ύστερα... ήρθαν τα ΜΑΤ για να προστατεύσουν τους πρόδρους, πρωθυπουργούς και υπουργούς από τις φωνές των διαδηλωτών που συνέρρευσαν στο Νέο Μαρμαρά.

Ομως, το μεγάλο σχέδιο του Στέγγου δεν ήταν η λειτουργία των δυο ξενοδοχείων και του καζίνο (το οποίο επίσης κατάφερε να αρπάξει από τους ανταγωνιστές του με τις πλάτες της κυβέρνησης), αλλά η ανοικοδόμηση σπιτιών στη δασική έκταση των 17.000 στρεμμάτων. «Ηπια οικιστική ανάπτυξη» τη χαρακτηρίζει ο... οικολόγος Βούγιας με τις μεγάλες ευαισθησίες. Σκίζει τα ρούχα του ο Πάχτας, ότι πρόκειται μόνο για 165 σπίτια που προβλέπει να χουντική σύμβαση του 1968. Η ίδια η «Τεχνική Ολυμπιακή», όμως, σε φυλλάδιο που έξεδωσε το 2000 και στο οποίο περιγράφει τους μελλοντικούς της στόχους, αναφέρει ότι σκοπεύει να ξτίσει 2.500 τουριστικά καταλύματα στο «Πόρτο Καρράς». Και

στα διαφημιστικά φυλλάδια που διανέμει στις διεθνείς εκθέσεις κατασκευαστών αναφέρει ότι σκοπεύει να χτίσει 5.000 σπίτια! Οι κάτοικοι της περιοχής, μάλιστα, και οικολογικές οργανώσεις έχουν καταγγείλει ότι από το 2002 ο Στέγγος έχει αρχίσει να ανοίγει δρόμους μέσα στο δάσος κόβοντας δέντρα, χωρίς να λογαριάζει τίποτα και κανέναν.

Ο Στέγγος έχει «χωθεί» και στον όμιλο που αγόρασε τα μετολλεία που παράτησε η αμφωταλή TVX, αλλά ας το αφήσουμε αυτό το θέμα. Ο Στέγγος συνεργάζεται στον κατοικευαστικό τομέα και με την εταιρία του Λάτση κι αυτό πρέπει να μας πει πολλά.

Ας ξαναγυρίσουμε, λοιπόν, στα αρχικά μας ερωτήματα. Φταίνε μόνο ο Πάχτας και ο Ανθόπουλος, άντε και εκείνος ο άθλιος Κατσανέβας και μερικοί αικόμα βουλευτές που «αφελώση» έβαλαν την υπογραφή τους; Και σε τί ακριβώς συνίσταται η ευθύνη του Πάχτα; Ο ίδιος υποστηρίζει ότι δεν έκανε τίποτα παράνομο. Η κυβέρνηση δεν λέει τί ακριβώς έκανε και οχι μόνο τον έδιωξαν από το υπουργείο, αλλά τον έβγαλαν και από τις λίστες υποψήφιων βουλευτών. Ο άνθρωπος αυτός διαχειρίστηκε επί 8 χρόνια κονδύλια ύψους άνω των 25 τρισεκατομμυρίων δραχμών. Σ' αυτή τη διοχείριση ήταν άγονος και «την πάτησε» μόνο στην υπόθεση Στέγγου; «Δεν υπήρξε καμιά καταγγελία σε βάρος του», λένε κυβερνητικά στελέχη, λες και απευθύνο-

νται σε χαχόλους. Το επιχείρημα, όμως, αντιστρέφεται με την ίδια ευκολία που εκφέρεται: δεν ακούστηκε τίποτα, γιατί η μοιρασιά έγινε «τίμια» και ο καθένας πήρε αυτό που ζητούσε. Ή δε μιλησαν γιατί δεν ήθελαν να χαλάσει η μοιρασιά, έστω κι αν κάποιοι θεωρούσαν τον εαυτό τους ριγμένο. Τώρα που το παιχνίδι έγινε κάτω από το τραπέζι και μάλιστα με όρους αιφνιδιασμού (με τροπολογία της τελευταίας στιγμής από μια κυβέρνηση που αποχωρεί) κάποιοι αντέδρασαν και το σκάνδαλο ξέσπασε. Σε τέτοιες στιγμές ξεκαθαρίζουν παλαιοί λογαριασμοί και αποκαθίστανται νέες ισορροπίες.

Το σκάνδαλο Στέγγου δεν πρέπει να το δούμε σαν κάτιο το ξεχωριστό. Ξεχωριστό το κάνει μόνο η δημοσιοποίησή του και οι πολιτικές παρενέργειες που παρήγαγε. Κατά τα άλλα, δεν είναι παρά μια τυπική υπόθεση πλιατσικολόγησης σε βάρος του φυσικού πλούτου της χώρας. Είναι, αν θέλετε, ο προάγγελος γ' αυτά που σχεδιάζονται να γίνουν μετά την ψήφιση του δασοκόντουνού μόνου με τον οποίο εκατομμύρια στρέμματα δάσους και δασικών εκτάσεων θα γίνουν οικόπεδα. Είναι μια τυπική υπόθεση «διαπλοκής» ανάμεσα στους επιχειρηματικούς ομίλους και την πολιτική εξουσία. Τέτοιες υπόθεσεις συμβαίνουν συνεχώς, κάθε μέρα. Σ' αυτό το αφέρωμα σταχυολογήσαμε απλά μερικές ανάλογες υπόθεσεις των τελευταίων ημερών.

■ ΣΚΟΥΛΗΚΙΑ

ΘΑΥΜΑΣΤΕ τους. Αυτοί είναι οι πατέρες του έθνους. Ενα τσούρμο σκουλήκια που σέρνονται στη λάσπη. Ενα τσούρμο γυμνοσάλιαγκες που προσπαθούν να αναρριχηθούν έρποντας, γλείφοντας και με τα κέρατά τους. Ποιον να πιάσεις και ποιον ν' αφήσεις;

Εκείνους που είχαν υπογράψει την τροπολογία Πάχτα-Στέγγου δύο φορές και την τρίτη και φαρμακερή κατήγειλαν πως τους υπέκλεψαν τις υπογραφές, επειδή οικολουθήθηκε η συνήθηση διαδικασίας κάποιος άλλος να βάλει την υπογραφή τους;

Τον άλλο που βγήκε με καμάρι και δήλωσε ότι υπέγραψε ενσυνειδητα, γιατί θέλει να καταπολεμήσει η ανεργία;

Εκείνον που επελεξει να κάνει τον «άνδρα» δηλώνοντας ότι «έκανε λάθος» και επιμένοντας ότι πρόκειται για «ήπια οικιστική ανάπτυξη»;

Τον άλλο που δηλώνει περισσότερο παπανδρεϊκός και από τον Κατσιφάρα και προειδοποιεί το νέο αρχηγό ότι του την έχει στημένη η δεξιά;

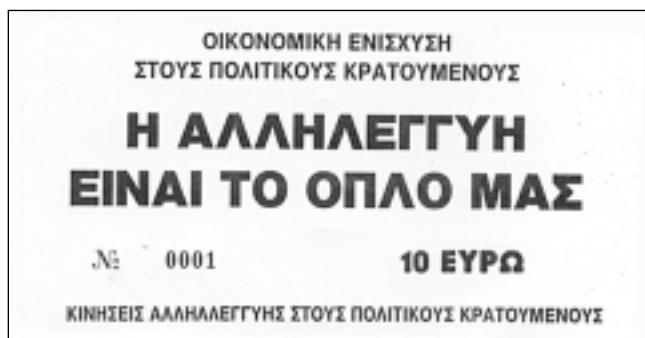
Ή όλους μαζί, που δηλώνουν πικραμένοι, απογοητευμένοι, συγκλονισμένοι από τη διαγραφή τους, άλλα καθόλου οργισμένοι; Ψάλλουν ύμνους στο νέο αρχηγό, είναι έτοιμοι να καταπιούν τη διαγραφή, να χάσουν τα έσοδα από μια ακόμη βουλευτική θητεία, να αγωνιστούν σαν «απλοί στρατιώτες στην πρώτη γραμμή», γιατί μόνο αυτό ξέρουν να κάνουν. Αστόνδυλα είναι, γυμνοσάλιαγκες είναι, σκουλήκια είναι, έμαθαν όμως να είναι καλοί πιάκτες. Πρέζνια της εξουσίας που ξέρουν να χειρίζονται τον εαυτό τους και τους γύρω τους. Μας παίρνει να πάμε αυτή τη στιγμή κόντρα στον Γιωργάκη; Δε μας παίρνει. Τί κάνουμε, λοιπόν; Καταπίνουμε την προσβολή, δηλώνουμε υποταγή, διατηρούμε την επαφή και περιμένουμε στον επόμενο γύρο, όταν η ντροπή θα έχει ξεχαστεί.

Μακάρι κάθε εργαζόμενος, κάθε νέος να είχε τη δυνατότητα να πάει κάποιες φορές στη Βουλή. Να αφάξει σε μια γωνιά και να κόβει κίνηση στο εντεκτήριο. Εκεί θα δει όλους αυτούς τους απολάκωτους κυρίους και κυρίες, με το πολλά βαρύ ύφος, να στέκονται σαν λακέδες δίπλα στα μεγαλοστελέχη των κομμάτων και να τα γλείφουν ασύστολα. Μακάρι

Καμπάνια αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους

Πρωτοβουλία για την οργάνωση καμπάνιας οικονομικής ενίσχυσης στους πολιτικούς κρατούμενους για την «υπόθεση της 17N» πήραν συλλογικότητες και όπομα του κινήματος αλληλεγγύης. Θα κυκλοφορήσουν κουπόνια, ενώ θα οργανωθούν και κάποιες εκδηλώσεις για τη συγκέντρωση χρημάτων.

Είναι ένα απαραίτητο βήμα στο δρόμο για την ανάπτυξη ενός πολιτικού κινήματος αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους και αντίστασης στην τρομούστερία και την κρατική τρομοκρατία. Στόχος δεν είναι απλά να συγκεντρωθούν κάποια χρήματα που θα ανακουφίσουν τους πολιτικούς κρατούμενους (που κι αυτό έχει τη σημασία του), αλλά να προσεγγιστεί

ένας κόσμος, να τεθεί το ζήτημα, να ξεκινήσει μια συζήτηση για όλα αυτά που έγιναν από το καλοκαίρι του 2002 μέχρι τώρα, καθώς και γι' αυτά που έχουμε μπροστά μας. Να αναδειχτούν τα ζητήματα των σκευωριών, της κατασκευής ενόχων, του «γυψφαρίσματος» της κοινωνίας, αλλά και τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη δράση των οργανώσεων ένοπλης επαναστατικής βίας, που συκοφαντούνται ως συμμορίες ληστών και δολοφόνων.

Την ίδια την οικονομική εξόρμηση, λοιπόν, πρέπει να τη δούμε ως πολιτικό καθήκον μεγάλης σημασίας και να δώσουμε σ' αυτή τον καλύτερο μας εαυτό.

■ Θ. Γκινάλας - Θ. Φουρλής

Δικάζονται για την κοινωνική τους δράση

Τη Δευτέρα 3 Φλεβάρη δικάζονται στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Κατερίνης οι αναρχικοί Θ. Γκινάλας και Θ. Φουρλής, κατηγορούμενοι για κατασκευή και τοποθέτηση εμπρηστικών μηχανισμών.

Οι εμπρηστικές επιθέσεις έγιναν στη Θεσσαλονίκη, σαν απάντηση για το θάνατο ενός τρίχρονου παιδιού από τη Μυτιλήνη, εξαιτίας της άρνησης της Εθνικής Τράπεζας να αποδε-

σμεύσει από λογαριασμό χρήματα που είχαν συγκεντρωθεί από έρανο.

Λίγες ώρες αργότερα συνελήφθησαν στα σπίτια τους οι δύο αναρχικοί και τους απαγγέλλονται κατηγορίες. Μολονότι από την πρώτη στιγμή αρνούνται την κατηγορία και δεν υπάρχει κανένας αποδεικτικό στοιχείο σε βάρος τους, προφυλακίζονται μόνο με τις καταθέσεις δυο αισφαλτών. Αποφυλακίστηκαν

ένα μήνα αργότερα, ύστερα από έντονες κινητοποιήσεις αλληλεγγύης.

Πρόκειται για μια ακόμα καραμπινάτη υπόθεση σκευωρίας. Η Ασφαλεία ήθελε να στείλει ένα μήνυμα τρομοκρατίας και επέλεξε δυο γνωστούς αναρχικούς, με ιδιαίτερη δράση σε διάφορα κοινωνικά μέτωπα εκείνης της περιόδου. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας και απαιτούμε την αθώωσή τους.

■ Νώντας Σκυφτούλης προς Ζερβομπεάκο:

«Λυπάμαι, αλλά δεν θα μπορέσω να είμαι στο ραντεβού μας...»

Αρνήθηκε να ανταποκριθεί στην κλήση του ειδικού εφέτη ανακριτή Λ. Ζερβομπεάκου και να προσέλθει για απολογία την περασμένη Πέμπτη ο Νώντας Σκυφτούλης. Σε γραπτή δήλωσή του αναφέρει:

«Για μια ακόμα φορά καλούμαι να απολογηθώ. Αυτήν τη φορά στον κ. Ζερβομπεάκο. Χθες ήταν κάποιος άλλος... -ακος... Οπως και χθες, έτσι και σήμερα, αλλά και αύριο είμαι εύτοιμος να «απολογηθώ» για ό,τι ήμουν και είμαι, για ό,τι έκανα και κάνω:

«Απολογούμα», λοιπόν, ότι σε όλη τη συνειδητή ζωή μου είμαι φανατικός αντίπαλος του κράτους και της εξουσίας, της αστυνομίας και των κάθε λογής αν-

θρωποφυλάκων ότι χωρίς οικονομία δυνάμεων και συναισθημάτων αγωνίζομαι για να απαλλαγεί η κοινωνία από τους δυνάστες της και όλα όσα τη χειραγωγούν ότι δεν θα πάψω όλες για στιγμή να πιστεύω ότι

«το κράτος είναι ο μόνος τρομοκράτης» και ότι μεγαλύτερη τρομοκρατία από τη γενικευμένη εξαθλίωση δεν υπάρχει ότι μέσα από τις γραμμές της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης και της Συστείρωσης Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία θα συνεχίσω να παλεύω για την κοινωνική χειραφέτηση και την ελευθερία.

Ομως, αν και γι' αυτά διώκομαι - για μια ακόμα φορά -, ο κ. Ζερβομπεάκος θέλει να απολο-

γηθώ για «μια απόπειρα έκρηξης και ανθρωποκτονίας! Λυπάμαι, αλλά δεν θα μπορέσω να είμαι στο ραντεβού μας... Ως εδώ! Με τις πλεκτάνες, τις διώξεις, την ομηρία.

Αν η δίωξή μου είναι μια σκανδαλώδης περίπτωση σκοπιμότητας και εικδικητικότητας, η στάση μου δεν μπορεί να είναι άλλη από αυτή: Δεν είμαι διατεθειμένος να παίξω κανένα ρόλο στα τρομοσενάριά σας. Η ζωή είναι αλλού! Δεν διαπραγματεύμαι το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον μου, ούτε, πολύ περισσότερο, τη διαδρομή και τα προτάγματα του πολιτικού μου χώρου».

Ποιοι «χειρίζονται» τον Σάββα;

Με δυο επιστολές του, μία στον συνήγορο Ιπποκράτη Μυλωνά και μία στον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Αθηνών, ο Σάββας Ξηρός έδωσε συνέχεια στο θέμα που είχε ανοίξει με τη δήλωσή του την τελευταία μέρα της δίκης, στην οποία ζητούσε συγνώμη από όσους έβλαψε και δήλωνε πως μοναδικό καταφύγιο του πλέον είναι ο Θεός.

Ιδιος είναι ο πυρήνας και των δύο νέων επιστολών, οι οποίες -όπως και η πρώτη διοχετεύθηκαν με fax σε όλα τα ΜΜΕ (η «Κ» εξαιρέθηκε, για ευνόησης από το γραφείο του συνηγόρου Φρ. Ραγκούση, χωρίς οι άλλοι δύο συνήγοροι του Σάββα και των αδελφών του να έχουν οποιαδήποτε γνώση). Επικοινωνήσαμε με τον κ. Ραγκούση για να του ζητήσουμε κάποιες διευκρινίσεις, αλλά... ακόμα περιμένουμε τη τηλεφώνημα που υποσχέθηκε ότι θα μις κάνει. Σε συναδέλφους, πάντως, που επικοινώνησαν μαζί του, ανέφερε ότι ο ίδιος συνέταξε τις επιστολές κατ' εντολήν του Σάββα (αυτό δεν χρειαζόταν να το διευκρινίσει, γιατί χωρίσ που φαίνεται...) και είναι σύμφωνος με τις κινήσεις του πελάτη του.

Στην επιστολή του προς τον I. Μυλωνά, ο οποίος είχε χειριστεί την προσφυγή του Σάββα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για το έγκλημα του Ευαγγελισμού, ο Σάββας του ζητά να παραιτηθεί από την προσφυγή και να του «γνωστοποιήσει σύντομα αντίγραφο της παραίτησής του», «διότι άλλο κριτή δεν αναγνωρίζει παρά μόνο τον Θεό». Στην επιστολή του προς τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας της Επικοινωνίας, «δεν έδωσε κατάθεση, εξομολόγηση έκανε», ο Σάββας διάφορα ελληνοχριστιανικά του («ο Σάββας, ο γιος του παπά, ειδε το Χριστό, ανένηψε και εξομολογήθηκε», «δεν έδωσε κατάθεση, εξομολόγηση έκανε» κ.λπ.), ο Σάββας δικαίωση γινόταν έχω φρενών. Κατήγγειλε, μάλιστα, ότι του πήγαν ψεύτικο παπά για να εξομολογηθεί (αλήθεια, αυτός στον οποίο εξομολογείται τώρα είναι... ορίτζιναλ.). Τώρα έχουμε ξανά την επικίληση

του Σάββα υπάρχει μια πλευρά νομική και μια πολιτική, που βέβαια δεν χωρίζονται με τείχη μεταξύ τους. Τη νομική πλευρά, η οποία έχει τη δική της ξεχωριστή σημασία, την ξεκαθαρίζει με σαφήνεια ο Κώστας Παπαδάκης τη δήλωσή του οποίου παραθέτουμε. Πράγματι, αυτά που έγιναν στον Ευαγγελισμό, η καταρράκωση κάθε έννοιας ισχύοντος δικαίου, δεν αφορούν μόνον αυτόν που τα υπέστη, αλλά μας αφορούν όλους και η διερεύνησή τους είναι ανεξάρτητη από τη βούληση του Σάββα.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι το πολιτικό πρόβλημα που προκύπτει και το οποίο είναι προφανές. Οι (υπαρκτές ή ανύπαρκτες) μεταφυσικές ανησυχίες του Σάββα, όπως και οποιουδήποτε άλλου ανθρώπου, δεν μας αφορούν. Ομως εδώ έχουμε μια διαδρομή περίπου δύο ετών και είναι πολλά τα πράγματα που δεν κολλάνε.

Οι «εξομολόγηση ενώπιον θεού και ανθρώπων» εμφανίζεται να θεωρεί ο Σάββας την προανακριτική κατάθεση που του πήραν στην εντατική του Ευαγγελισμού οι Διώτης και Σύρος. Ο ίδιος κατήγγειλε αυτή την προανακριτική ως προϊόν βασανιστηρίων με χρήση ψυχοφαρμάκων. Κι όταν στη δίκη ο προκλητικός εισαγγελέας λάμπρου ξεστομίζει τα διάφορα ελληνοχριστιανικά του («ο Σάββας, ο γιος του παπά, ειδε το Χριστό, ανένηψε και εξομολογήθηκε», «δεν έδωσε κατάθεση, εξομολόγηση έκανε» κ.λπ.), ο Σάββας δικαίωση γινόταν έχω φρενών. Κατήγγειλε, μάλιστα, ότι του πήγαν ψεύτικο παπά για να εξομολογηθεί (αλήθεια, αυτός στον οποίο εξομολογείται τώρα είναι... ορίτζιναλ.). Τώρα έχουμε ξανά την επικίληση

της θέσης ο ίδιος ο Σάββας να δώσει εξηγήσεις για όλα αυτά; Εμείς θα περιμένουμε να τις ακούσουμε ή μάλλον να τις διοβάσουμε. Αν ο Σάββας δεν είναι σε θέση να δώσει εξηγήσεις και περιορίζετ

«Δώσ' της κλώτσο να γυρίσει, παραμύθι ν' αρχινίσει»*

* (της γιαγιάς εξουσίας)

«Τα παραμύθια δεν είναι αλήθεια
αλλά τουλάχιστον δεν είναι ψέματα»
Ξύλινα Σπαδιά

Mια ιδαγενής είναι η Κοκκινοσκουφίτσα. Ζει σ' αυτό το ματαροδόμι δύσης και ανατολής, βορρά και νότου, με την τετραδάκτυλη μούτζα ως Πελλοπόννησο και την τριδάκτυλη ως Χαλκιδική.

Η Κοκκινοσκουφίτσα τριγυρνάει διαρκώς στα αστικά δάση από κεραίες, στο βιδό των πολυκατοικιών και στρατολογεί λουλουδάκια για την επανάσταση των λουλουδιών. Οποτε ανταμώνει τη γιαγιά της την Εξουσία, της προσφέρει το... καλάδι της. Και της τρίβει τη μούρη στα τσιμεντένια εκτρώματα που η γιαγιά Εξουσία έφτιαξε. Μετά χάνεται στους δρόμους κι αρχίζει από την αρχή. Πλέκει νέα καλάδια, μαζεύει κι άλλα λουλούδια και ονειρεύεται την μέρα που θα πεδάνε η γιαγιά για να δώσει αντιπαροχή το σάπιο παλάτι της. Γιατί η γιαγιά Εξουσία, δεν μένει σε καλύβα. Σε παλάτι μένει. Κι όσο για τον Λύκο, τα έχουν κάνει πλακάκια πολύ πριν γραφτεί το παραμύθι και μαζί τρομοκρατούν το δάσος. Όσο για τους κυνηγούς, όσοι τόλμησαν να σημαδέψουν τη γιαγιά ή τον Λύκο σέρνονται σιδηροδέσμοι στα υπόγεια της γιαγιάς, ενώ ο Λύκος παρασημοφορεί τη γιαγιά.

Τελευταία η Κοκκινοσκουφίτσα στριμώχτηκε. Η γιαγιά γέμισε με κάμερες το δάσος για να παρακολουθεί τα ζωάκια και να τα βασανίζει όταν δεν βόσκουν ήσυχα. Η γιαγιά ετοιμάζει γιορτή τον Αύγουστο για να χαρούνε οι μύγες που θα είναι παχιές και θα μαζευτούν γύρω από τα σκατά της λαμπρής γιορτής της γιαγιάς.

Πολλά ζωάκια χάδηκαν στην προετοιμασία της γιορτής αλλά αυτό δεν έχει σημασία, αρκεί η γιορτή να πετύχει. Μετά η γιαγιά θα στείλει το λογαριασμό στα ζωάκια ενώ τα έργα της γιορτής θα παραμείνουν στα ζωάκια (όπως για παράδειγμα οι κάμερες του δάσους και τα αγριογούρουνα της γειτονιάς). Ο Κορυδαλλός, παρ' όλο που έχει τη φωλιά του χειμένη χρόνια τώρα, θα συνεχίσει να είναι το κυρίαρχο πουλί, μαζί με γεράκια, φαλακροκόρακες και αετούς που είναι οι αγαπημένοι του Λύκου.

Η Κοκκινοσκουφίτσα σφίγγει τα δόντια και συνεχίζει να πλανεύεται στο δάσος και στους δρόμους. Περιμένει να ξυπνήσουν όλοι και περισσότερα ζωάκια για να αντισταθούν στα σχέδια της γιαγιάς και του Λύκου. Περιμένει ν' ανδίσουν κι άλλα λουλούδια, να 'ρθει επιτέλους η Ανοιξη.

KOKKINOSKOYFITSA

Ολος ο θίασος επί σκηνής. Ο Φιδέλ, ο πατριάρχης και ο Γλίξμπουργκ με την κυρά του (ήταν και οι γιοι εκεί, αλλά δε φαίνονται στη φωτογραφία). Καλό του φρέσκο αποκαλούσε τον Γλίξμπουργκ ο Κάστρο. Μεγαλειότατο τον προσφωνούσε, επίσημα και ανεπίσημα ο πατριάρχης. Πατόκορφα τον έλεγε όμως ο μητροπολίτης Παναμά Αθηναγόρας: χωρίς αυτόν -είπε- δεν θα είχε κατασκευαστεί ο ελληνορθόδοξος ναός στην Αβάνα.

Το επίσημο ελληνικό κράτος ήταν παρόν στις εκδηλώσεις, αλλά ο υφυπουργός Μαγκριώτης «είδε» τη φτιάξη και φρόντισε να επικαλεστεί κάλωμα. Ετσι, η εκπροσώπηση ήταν σε επίπεδο πρέσβη, για να μη δημιουρ-

Το 'να χέρι νίβει τ' άλλο...

γηθεί πολιτικό πρόβλημα στην Ελλάδα. Τί γύρευαν όλοι

■ «Ευελικτες» θέσεις εργασίας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση

Στα σκουπίδια τα εργατικά δικαιώματα

Aκόμα και η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων πέφτει ως δόλωμα στην προεκλογική αρένα. Ποντάρονται στην απελπισία που φέρνει η ανεργία και στην αδυναμία της εργατικής τάξης να υπερασπιστεί τα εργασιακά της δικαιώματα, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ενέκρινε 5.962 θέσεις «ευελικτης» απασχόλησης, αντίστοιχα. Υπάρχει, δηλαδή, σοβαρό ενδεχόμενο κάποιοι από τους απολυθέντες συμβασιούχους να προσληφθούν τώρα υπό καθεστώς μερικής και πρόσκαιρης απασχόλησης!

Φυσικά, οι εξελίξεις αυτές δεν αφορούν μόνο τους εργαζόμενους στον δήμο-επιχείρηση με τους δημότες, αφού για την αύξηση του τιμολόγιου των διάφορων υπηρεσιών θα χρησιμοποιείται ως πρόσχημα η αύξηση του «εργατικού κόστους». Και κάθε φορά που οι εργαζόμενοι θα προσπαθείναν να φέρει σε αντιταραθεστού τους εργαζόμενους στον δήμο-επιχείρηση με τους δημότες, αφού για την αύξηση του τιμολόγιου των διάφορων υπηρεσιών θα χρησιμοποιείται ως πρόσχημα η αύξηση του «εργατικού κόστους». Και κάθε φορά που οι εργαζόμενοι θα προσπαθείναν να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους, αφού τον δήμο-επιχείρηση θα καταβάλλεται προσπάθεια να ενεργοποιήσει ο «κοινωνικός αυτοματισμός» των δημοτών εναντίον τους.

Το σύνολο σχεδόν των προλήψεων αφορά πάγιες ανάγκες των ΟΤΑ: καθαρίστητα, περιβάλλον, φύλαξη σχολείων, εξυπηρέτηση ηλικιωμένων, φύλαξη παιδιών κ.λπ. Το σύνολο σχεδόν των προλήψεων αφορά πάγιες ανάγκες των ΟΤΑ: καθαρίστητα, περιβάλλον, φύλαξη σχολείων, εξυπηρέτηση ηλικιωμένων, φύλαξη παιδιών κ.λπ. Πρόκειται δηλαδή για προλήψεις «ευελικτων» εργαζόμενων στη θέση εκείνων που απολύνονται μαζίκα από τους ΟΤΑ με τη λήξη των συμβάσεων τους. Για παράδειγμα,

Η απάντηση μπορεί να δοθεί με το παλιό αμερικανικό ρητό. It's business, man. Δουλειές κάνουν οι άνθρωποι, τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο.

Ο Κάστρο... χτίζει το σοσιαλισμό, αναζητώντας συμμαχία με όσους... διαβόλους μπορεί να βρει διαθέσιμους ανά τον κόσμο. Ο Βαρθολομαίος αρχικά ήθελε να πάει, αλλά αντέρρασαν οι Κουβανοί και αναγκάστηκε να υποχωρήσει και να στείλει ως εκπρόσωπό του τον Αμερικής Δημότριο. Ετσι ξεπεράστηκε και αυτό. Το κάθε μαγαζί κοίταζε το συμφέρον του και φυσικά ρίξη μεταξύ Αμερικανών και Φαναριού δεν έγινε.

ΥΓ: Πανηγυρικό το ρεπορτάζ του «Ριζοσπάστη» για την επίσκεψη Βαρθολομαίου στην Κούβα και τις φιέστες με τον Κάστρο. Μόνο η ειδηση για τον Γλίξμπουργκ έλειπε. Φαίνεται πως ήταν... μαγική εικόνα.

■ Το μελετούν εδώ και καιρό

ΡΩΤΗΘΗΚΕ ο υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων Δ. Ρέπτης σχετικά με την πρόταση Γιωργάκη για την τετραετή ανασφαλίστη εργασία των νέων και απάντησε: «Είναι καλύτερο κάποιος να εργάζεται και να αμειβεται αποκτώντας γνώση και εμπειρία, από το να παραμένει άνεργος... Μετά από σειρά άλλων ρυθμίσεων που έχουμε θεσπίσει, η πρόταση αυτή μπορεί να αποτελέσει ακόμα μια επλογή για κάθε άνεργο, ώστε να αυξήσουμε την απασχόληση, ιδιαιτέρως για τις κατηγορίες εκείνες του πληθυσμού που συναντούν και τη μεγαλύτερη δυσκολία ένταξης στην αγορά εργασίας. Οι νέοι είναι μεταξύ αυτών...».

«Με τα Ταμεία τί θα γίνει», ήταν το εύλογο δημοσιογραφικό ερώτημα που ακολούθησε και το οποίο απαντήθηκε ως εξής από τον Ρέπτη: «Γνωρίζετε ότι αυτό είναι ένα θέμα που δεν αφορά την κοινωνική ασφαλίση αλλά αφορά την εργασιακή πολιτική!»

Οχι μόνο δεν έδειξε να αιρνιδιάζεται ο υπουργός Εργασίας, αλλά με τις απαντήσεις του έδειξε ότι ήταν σε γνώση της πρότασης Γιωργάκη. Ισως να ήταν και ο εισηγητής της, δεδομένου ότι ο ίδιος με τον Σπυρόπουλο εδώ και καιρό μελετούν αυτά τα θέματα και έχουν συνεχίσις συζητήσεις με τους βιομήχανους που πιέζουν προς αυτή την κατεύθυνση.

Ο Ρέπτης όχι μόνο δεν προσπάθησε να συμμαζέψει κάπως την πρόταση Γιωργάκη, όπως έκανε το γραφείο τύπου της Χαριλάου Τρικούπη, αλλά την υιοθέτησε όπως ακριβώς διατυπώθηκε, δηλώνοντας προκλητικά ότι δεν αφορά τα ασφαλιστικά ταμεία. Κι όχι μόνο την υιοθέτησε, αλλά την επέκτεινε, πέραν των νέων, και στις «κατηγορίες εκείνες του πληθυσμού που συναντούν τη μεγαλύτερη δυσκολία ένταξης στην αγορά εργασίας». Δηλαδή, τουλάχιστον στις γυναίκες και στους μακροχρόνια άνεργους.

Δεν ήταν, λοιπόν, κεραυνός εν αιθρία η πρόταση Γιωργάκη, αλλά μια άποψη που την έχουν μελετήσει τα κυβερνητικά επιτελεία που προσπαθούν να υλοποιήσουν τις απαιτήσεις των βιομήχανων και των άλλων καπιταλιστών. Μπορεί προπαγανδιστικά να μη τους βγήκε και να αναγκάστηκαν να τη μαζέψουν, επί της ουσίας όμως όχι μόνο δεν παραιτήθηκαν, αλλά είναι αποφασισμένοι να στηρίξουν κάθε μέτρο που θα τείνει προς αυτή την κατεύθυνση.

Ενοχλήθηκαν, βέβαια, οι Αμερικανοί και οργάνωσαν εκδήλωση με τους κουβανούς αντιφρονούντες στην έδρα της διπλωματικής τους αποστολής. Ο Βαρθολομαίος αρχικά ήθελε να πάει, αλλά αντέρρασαν οι Κουβανοί και αναγκάστηκε να υποχωρήσει και να στείλει ως εκπρόσωπό του τον Αμερικής Δημότριο. Ετσι ξεπεράστηκε και αυτό. Το κάθε μαγαζί κοίταζε το συμφέρον του και φυσικά ρίξη μεταξύ Αμερικανών και Φαναριού δεν έγινε.

■ Προτάσεις Παπανδρέου

Ψευδεπίγραφη η «ελεύθερη πρόσβαση»

Ταφόπλακα στη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση

«Υπερβάσεις» και «τολμηρές μεταρρυθμίσεις» θα υπάρχουν και στο χώρο της Παιδείας, ύστερα και από την τυπική ενθρόνιση του κομιζόντα νέο ύφος και ήθος Γιωργάκη, ανακοίνωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος. Οι «ριζικές» αυτές αλλαγές θα έχουν στον πυρήνα τους το εξεταστικό σύστημα, άλλα και την βασική και υποχρεωτική εκπαίδευση (Δημοτικό, Γυμνάσιο).

Ηδη το «περιβάλλον» του Γιωργάκη ανασκυμπάθηκε προβαίνοντας στις πρώτες «διαρροές».

Διαγκωνίζομενο με την προπρευθέν στον τομέα αυτό ΝΔ, που εδώ κι ένα χρόνο περίπου ανακοίνωσε ότι περιλαμβάνει στο πρόγραμμά της την κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων της Β' Λυκείου και τη μείωση των εξεταζόμενων μαθημάτων της Γ' Λυκείου από 9 σε 6, και προκειμένου να ταρακουνίσει και δελεάσει το προβληματισμένο μπροστά στις κάλπες πόπολο, ανήγγειλε την κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων και την ελεύθερη πρόσβαση σε ΑΕΙ-ΤΕΙ. Από τηλεοράσεως μάλιστα πληροφορήθηκαμε ότι ο νέος αρχηγός κλίνει μάλλον προς την πρόταση Μπαμπινιώτη για το εξεταστικό. Παράλληλα, επιστημονικοί συνεργάτες του νέου προέδρου του ΠΑΣΟΚ άρχισαν να δίνουν συνεντεύξεις στον τύπο, προαναγγέλνοντας μια «πραγματική κοσμογονία» στην υποχρεωτική εκπαίδευση, ενώ μας ενημέρωσαν ότι μελετώνται ιδιαίτερα τα εκπαιδευτικά συστήματα της Γαλλίας, της Σουηδίας και της Αυστραλίας.

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Πρωτόπαπας φρόντισε να μας προδεάσει για όλες αυτές τις τολμηρές μεταρρυθμίσεις, υπενθυμίζοντάς μας ότι «ανάλογες θέσεις σαν αυτές που είδαν το φως της δημοσιότητας, έχει επεξεργαστεί ο κ. Παπανδρέου κατά τη θητεία του στο υπουργείο Παιδείας». Πολύ σωστά! Διότι ο κ. Παπανδρέου δεν είναι καινούργιος στο κουρμπέτι και το νέο ύφος του έχει κάτι από τη σάπια και ζέχνουσα εικόνα του παρελθόντος. Και μιας και το 'φερε η κουβέντα και είχε τη καλοσύνη να μας το θυμίσει ο κ. Πρωτόπαπας, ας ρίξουμε μια ματιά στο βίο και την πολιτεία του Γιωργάκη στο υπουργείο Παιδείας και ας θυμηθούμε τις «ριζοσπαστικές» προτάσεις του.

Ο Γιωργάκης, λοιπόν, ήταν ο εμπνευστής του «Εθνικού Απολυτήριου», μιας παραλλαγής της «μεταρρυθμιστικής Αρσένη». Οπως και ο στρατηγός Γεράσιμος έτσι και αυτός μιλούσε για «επανίδυνση» του Λυκείου. Και την οροθετούσε σε θεωρητικό επίπεδο στην υποχρέωση του Γιωργάκη

καίου «να παρέχει τα στοιχεία εκείνα τα οποία είναι αναγκαία για την διαμόρφωση του πολίτη που θα μπορέσει ν' ανταποκριθεί στις σύνθετες απαιτήσεις της αυριανής κοινωνίας, λαμβάνοντας υπόψη ιδιαίτερα το γεγονός ότι κινούμεθα πλέον σε ένα έντονα ανταγωνιστικό διεθνές περιβάλλον». Με άλλα λόγια, ο κ. Παπανδρέου ήθελε η παρεχόμενη γνώση να προσανατολίζεται όλο και πιο πολύ και να υπηρετεί πιστά το διεθνή καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας και τις ανάγκες της αγοράς. Σε πρακτικό δε επίπεδο η «επανίδυνση» του Λυκείου περιελάμβανε την καθιέρωση ενιαίου κορμού σπουδών γενικής παιδείας στις τρεις τάξεις του Λυκείου όλων των τύπων, μαθήματα επιλογής στη Γ' Λυκείου στα μαθήματα γενικής παιδείας και πανελλαδικές εξετάσεις στο τέλος της Γ' Λυκείου στα μαθήματα γενικής παιδείας και στα μαθήματα επιλογής. Επίσης, αξιολόγηση του μαθητή σ' όλες τις τάξεις του Λυκείου (εκτός των προαγωγικών εξετάσεων) μέσα από διαγνωστικά τεστ, ο βαθμός των οποίων θα συνυπολογίζονται στο αποτελέσμα του Εθνικού Απολυτήριου και στην εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ και να αναδείξουμε όλες τις ανατριχιαστικές της λεπτομέρειες. Γιατί εμείς είμαστε σήγουροι από τώρα, ότι ουσιαστικά ελεύθερη πρόσβαση δεν μπορεί να υπάρξει. Γιατί η γιγαντωμένη στην Ελλάδα τάση της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση πρέπει να ανακόπτεται πάση θυσία. Γιατί πάντα η κυρίαρχη τάξη θα επινοεί και θα βάζει εμπόδια στην ανάπτυξη του «στρατού της κοινωνικής ανατροπής». Γιατί η ψωροκώστωνα δεν έχει περιθώρια ν' αισήσει γενναία τις δαπάνες για την Παιδεία. Γιατί, ειδικά στις μέρες μας, επιχειρείται ο στραγγαλισμός κάθε ψευδαίσθησης ελεύθεριας και στενεύουν αντί να διευρύνονται τα περιθώρια της «αυτονομίας» των πανεπιστημίων.

Γιατί η ταξικά διοχωρισμένη κοινωνία θα συνεχίζει να παράγει με όλους τους τρόπους και τα μέσα όρχοντες και πληβείους, μορφωμένους και αδαείς, «προικισμένους» και «ηγιαθούς», «άριστους» και «αδύνατους». Ο «κλειστός αριθμός» εισακτέων θα παρεμένει πάντα στο προσκήνιο και θα προσδιορίζεται και θ' αποκτά υπόσταση μέσα από αξιολογικούς μηχανισμούς, είτε στα πλαίσια της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είτε στα πλαίσια του ίδιου του πανεπιστημίου.

Άλλωστε, η πρόταση Μπαμπινιώτη, με την οποία λέγεται ότι φλερτάρει το υπουργείο Παιδείας, αυτό ακριβώς περιγράφει: ένα άλλο, δηλαδή, σύστημα επιλογής με τη συμμετοχή των αντιστοίχων Γημάτων των ΑΕΙ. Ειδικότερα, προτείνεται η εισαγωγή των φοιτητών στα ΑΕΙ να γίνεται με βάση το βαθμό του απολυτηρίου και την επίδοσή τους στις τρεις τάξεις του Λυκείου σε δοκιμα-

ζουμε δε ότι τα σχέδια αυτά «πάγωσαν» μετά τις πρωτοφανείς κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών - ιδίως της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Κι άλλα πολλά ράμφατα έχει η γούνα του Γιωργάκη, που διέπρεψε στο υπουργείο Παιδείας, όμως εδώ αναφέρουμε μόνον εκείνα που έχουν ομοιότητες με αυτά τα «καινούργια» και «τολμηρά» που λέγεται ότι οσονύπτω θα ακούσουμε. Κατ' αρχήν ας πάμε στην προσαναγγελθείσα κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων, που θα αποτελέσει ως φράση και τον κράχτη των προγραμμάτων δηλώσεων του νέου αρχηγού.

Πρώτον, οφελούμε να επισημάνουμε ότι αποφεύγεται επιμελώς να δοθεί, προς το παρόν, ολόκληρο το περίγραμμα της πρότασης. Οταν θα την έχουμε στο σύνολό της θα μπρέσουμε να κρίνουμε το κατά πόσο «ελεύθερη» θα είναι η πρόσβαση στα ΑΕΙ-ΤΕΙ και να αναδείξουμε όλες τις ανατριχιαστικές της λεπτομέρειες. Γιατί εμείς είμαστε σήγουροι από τώρα, ότι ουσιαστικά ελεύθερη πρόσβαση δεν μπορεί να υπάρξει. Γιατί η γιγαντωμένη στην Ελλάδα τάση της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση πρέπει να ανακόπτεται πάση θυσία. Γιατί πάντα η κυρίαρχη τάξη θα επινοεί και θα βάζει εμπόδια στην ανάπτυξη του «στρατού της κοινωνικής ανατροπής». Γιατί η ψωροκώστωνα δεν έχει περιθώρια ν' αισήσει γενναία τις δαπάνες για την Παιδεία. Γιατί, ειδικά στις μέρες μας, επιχειρείται ο στραγγαλισμός κάθε ψευδαίσθησης ελεύθεριας και στενεύουν αντί να διευρύνονται τα περιθώρια της «αυτονομίας» των πανεπιστημίων.

Γιατί η ταξικά διοχωρισμένη κοινωνία θα συνεχίζει να παράγει με όλους τους τρόπους και τα μέσα όρχοντες και πληβείους, μορφωμένους και αδαείς, «προικισμένους» και «ηγιαθούς», «άριστους» και «αδύνατους». Ο «κλειστός αριθμός» εισακτέων θα παρεμένει πάντα στο προσκήνιο και θα προσδιορίζεται και θ' αποκτά υπόσταση μέσα από αξιολογικούς μηχανισμούς, είτε στα πλαίσια της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είτε στα πλαίσια του ίδιου του πανεπιστημίου.

Άλλωστε, η πρόταση Μπαμπινιώτη, με την οποία λέγεται ότι φλερτάρει το υπουργείο Παιδείας, αυτό ακριβώς περιγράφει: ένα άλλο, δηλαδή, σύστημα επιλογής με τη συμμετοχή των αντιστοίχων Γημάτων των ΑΕΙ. Ειδικότερα, προτείνεται η εισαγωγή των φοιτητών στα ΑΕΙ να γίνεται με βάση το βαθμό του απολυτηρίου και την επίδοσή τους στις τρεις τάξεις του Λυκείου σε δοκιμα-

ζουμε δε ότι τα σχέδια αυτά «πάγωσαν» μετά τις πρωτοφανείς κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών - ιδίως της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Ληνικά, θα υπάρχουν σχολεία κέντρα αριστείας και σχολεία για την πλέμπα, σχολεία που θα αγωνιούν για την επιβίωση και την προσέλκυση μαθητών-πελατών, που θα γίνονται χαλί για να πατήσουν χορηγοί και σπόνσορες, προκειμένου να λύσουν τα οικονομικά τους προβλήματα.

Κάθε μαθητής θα είναι δικαιούχος

ενός λογαριασμού του οποίο θα με-

ταφέρει σε όλα τα στάδια της σχο-

λικής του διαδρομής, θα εισαχθεί δη-

λαδή «ο θεσμός της μεταφοράς πί-

στώσης» (όπως Αμερική!).

Φυσικά, ο κ. Μπαμπινιώτης προτείνει και την ενίσχυση των υποδομών των πανεπιστημίων και την αύξηση του διδακτικού τους προσωπικού. Προτείνει όμως και την ανάληψη ενός μέρους του κόστους από τις ιδιες τις οικογένειες των φοιτητών, τις «οικονομικά δυνάμενες», αφού πια θα έχουν «απαλλαγεί από το δυοβάσταχτο οικονομικό βάρος της παραπαδείσας και της δαπάνης τεράστιων ποσών σε σπουδές σε υποβαθμισμένα πανεπιστήμια της επόμενης περιόδου».

Φυσικά, οι μαθητές δεν θα δι

Τα κουρελια τραγουδούν ακόμα

Το κυρίαρχο αθλητικό θέμα είναι η απόφαση του Μπάγιεβιτς να την κάνει από την ΑΕΚ. Μετά από 607 μέρες «ανένδοτου» αγώνα απ' την ORIGINAL, ο εμφύλιος δείχνει να οδηγείται στο τέλος του, αν και τίποτε δεν μπορεί να θεωρείται σήμουρο στη σημερινή ΑΕΚ. Με το θέμα έχουμε ασχοληθεί αρκετές φορές στο παρελθόν και ξεκαθαρίζοντας ότι συνεχίζουμε να είμαστε με την ORIGINAL, θα ασχοληθούμε στο σημερινό σημείωμα με το φινάλε(;) της υπόθεσης.

Αμέσως μετά την απόφαση του Μπάγιεβιτς, ήγιανε όλοι μάρτυρες μιας απίστευτης και κακο-στημένης κωμῳδίας (ο όρος παραδίσια ίσως να ανταποκρίνεται καλύτερα) στην οποία συμμετέχουν η διοίκηση, οι παίχτες, οι «αγνοί», «αγιείς» και «σκεπτόμενοι» φίλοι της ΑΕΚ και το σύνολο του αθλητικού τύπου. Ολος αυτός ο εσμός, χύνοντας κροκοδείλια δάκρυα, «συμπαραστέκεται» στον Μπάγιεβιτς και τον ικετεύει να ανακαλέσει την απόφασή του, προκειμένου «να μη κάνει το χατήρι στους 50-100 αλήτες της ORIGINAL».

Ας δούμε όμως συνολικά το θέμα, ξεκινώντας όχι απ' την επιστροφή του Μπάγιεβιτς στον πάγκο της ΑΕΚ, αλλά απ' τη στιγμή που ο Μπάγιεβιτς επέστρεψε στην Ν. Φιλαδέλφεια σαν προπονητής και οις εξετάσουμε τη στάση των συμψητεχόντων στον «εμφύλιο».

Ακόμη και αυτοί που δεν συμφωνούν με την στάση της ORIGINAL, δεν μπορούν παρά να της αναγνωρίσουν συνέπεια στης θέσεις της και τις απόψεις της. Οι οργανωμένοι οπαδοί της ΑΕΚ από την πρώτη στιγμή δήλωσαν ότι δεν θα τον συγχωρέσουν ποτέ και ότι δεν θα επιτρέψουν την επιστροφή του στην ομάδα. Συνεπείς στα όσα είχαν πει, ξεκαθάρισαν ότι θα χρησιμοποιήσουν οποιοδήποτε μέσο για να τον διώξουν, αμέσως μόλις ο Ψωμιάδης αποφάσισε να τον ξαναφέρει στην ομάδα. Η άφιξη του Μπάγιεβιτς στον πάγκο της ΑΕΚ ήταν η αρχή του «εμφυλίου» και όποιοι ψάχνουν να βρουν σε γηπεδικό εμφύλιο σωστή συμπεριφορά και ηθικές αρχές και αξίες είναι αφελείς ή απατεώνες. Ενας τετοιος πόλεμος σταματάει μόνο έπειτα από ιερά μάχη. Εσι

όταν εξοντώθει η μια πλευρά. Για να γίνει αυτό, κάθε μέσο είναι «θεμιτό». Ας σπουδήσουν λοιπόν οι «συμπαραστάτες» να κατηγορούν την ORIGINAL (για να μην παρεξηγηθούμε, είναι δεδομένο ότι η ORIGINAL ξεπέρασε τα «επιτρεπτώ όρια, όμως αυτό είναι απόλυτα λογικό σε μια τέοια κόντρα), γιατί δεν δικαιούνται δια να ομιλούν, δύπως έλεγε και ο αείμνηστος Κουτσόγιωργας. Αρκεί να θυμηθούμε τι έκαναν όλοι αυτοί που δηλώνουν «συμπαραστάτες», όταν ο Μπάγιεβιτς επέστρεψε στη Ν. Φιλαδέλφεια φορώντας την ερυθρόλευκη φόρμα. Τα πεντοχλιαρά με τη φωτο-

γραφία
του εκτο-
ξιόντων

κατά εκαποντάδες απ' τα επισήμα και οι επώνυμοι ΑΕΚΤζήδες που σύμφερα δηλώνουν την συμπαράστασή τους διαγωνίζοντας ποιος θα τον βρίσει περισσότερο. Ας μας πουν λοιπόν τί άλλαξε από τότε; Ποια τα νέα δεδομένα που τους υποχρεώνουν να χειροκροτήσουν αυτόν που πριν μερικά χρόνια έβριζαν; Πότε έκαναν λάθος, τότε ή τώρα; Είναι εξοργιστικό να σου κάνουν μαθήματα θητικής, αυτοί που αλλάζουν θέση και άποψη σαν τους υαλοκαθαριστήρες και γ' αυτόν δεν μπορούν να μας πείσουν για την αγνότητα των προθέσεων τους.

ναι έντονο και ο μόνος που θα μπορούσε να τους εγγυηθεί ότι θα πάρουν κάποια φράγκα ήταν ο Μπάγιεβιτς. Από την πλήρη αδιαφορία πέρασαν στην ολόπλευρη στήριξη και σε ικεσίες για επιστροφή, για έναν και μόνο λόγο. Γιατί μόνο αν υπήρχε ο Μπάγιεβιτς στην ομάδα υπήρχαν πιθανότητες να πάρουν κάποια φράγκα. Οι παίχτες γνωρίζοντας πόσο εγωιστής είναι ο προπονητής τους δεν πίστευαν ότι θα την κάνει στη μέση της χρονιάς. Για το λόγο αυτό προσπαθούσαν να τον χρησιμοποιήσουν για όφελός τους, χωρίς απ' την άλλη να έρθουν σε ανοιχτή αντιπαράθεση με την ORIGINAL. Τελικά, όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα, θυμίζουν μωρές παρθένες που τις διακόρεψαν και κλαίνε τη μοίρα τους και τη χαμένη τους τιμή.

Ο αθλητικός τύπος άνοιξε την αυλαία. Σύσσωμος ο εσμός των «συναδέλφων» ζεοπάθωσε υπέρ του Μπάγιεβιτς και γέμισε σελίδες επί σελίδων για το μεγαλεότου, κατακεραυνώνοντας τους «αλήτες» της ORIGINAL, αλλά και ξεμπροστιάζοντας τη διοίκηση της ΑΕΚ. Αν θελούμε να είμαστε δίκαιοι, όπως και η ORIGINAL, οι «συναδέλφοι» ήταν απόλυτα συνεπείς στις απόψεις τους. Από την αρχή στήριξαν τον Μπάγιεβιτς στην προσπάθειά του να νικήσει στην κόντρα με τους οπαδούς και τώρα που έχασαν τη μάχη είναι λογικό να έχουν σκυλιά-

σει απ' το κακό τους. Δεν είναι και λίγο πράγμα «μια χούφτα αλήτες» να καταφέρουν να επιβάλλουν την άποψή τους, κόντρα στους «θεσμούς» και τους αρμόδιους του ποδοσφαίρου. Η ήττα του Μπάγιεβιτς είναι και δική τους ήττα και για το λόγο αυτό την πέφτουν στη διοίκηση της ΑΕΚ, κατηγορώντας την για την ανικανότητά της να προστατέψει τον προπονητή της ομάδας. Για τον δημοσιογραφικό εσμό είναι έγκλημα καθοσιώσεως οι οπαδοί να επιβάλλουν την άποψή τους κόντρα στη θεληση των «θεσμών» του ποδοσφαίρου. «Πριν μερικά χρόνια οι οπαδοί του Παναθηναϊκού, απέτρεψαν τον ερχόμο του Ιωαννίδη στο μπάσκετ στην ομάδα τους, τώρα η ORIGINAL διώχνει τον Μπάγιεβιτς, αύριο μπορεί οι οπαδοί κάποιας άλλης ομάδας να πετύχουν κάτι ανάλογο. Αν τους αφήσουμε να κάνουν ό,τι θέλουν, τότε κινδυνεύουμε να γάζουμε τον Ελλ

ουνέουσαμε να χάσουμε τον ελεγχό των προγράμτων και να είμαστε εμείς αυτοί που κάνουμε κουμάντο», σκέφτονται οι συνάδελφοι και βγάζουν αφρούς από το στόμα. Γι' αυτούς ό,τι δεν μπορούν να το ελέγξουν θα πρέπει να το καταστείλουν και να το συκοφαντήσουν, γιατί τους χαλάει την πάτσα. Είναι σήγουρο ότι δύο περνούν οι μέρες οι επιθέσεις ενάντια στην ORIGINAL θα γίνονται πιο έντονες και πιο λυσσασμένες.

KOPAKI ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Ιδιαίτερα αν η ΑΕΚ χάσει στο ντέρμπτι με τον Παναθηναϊκό, κάτι που θα μπορούσε να γίνει ακόμη κι αν υπήρχε ο Μπάγιεβτις στον πάγκο της ομάδας. Τότε ποιος τους πιάνει! Το κεφάλι του Χατζηχρήστου θα ζητήσουν στο πιάτο και άμεσο τουφεκισμό των μελών της ORIGINAL.

Για τη στήλη τα πράγματα είναι πολύ πιο απλά. Η επικράτηση ση της ORIGINAL ήταν δεδομένη με βάση την κατάσταση που επικρατεί στην ΑΕΚ. Οταν η διοίκηση δε μπορεί να ανταποκριθεί στοιχειωδώς στα καθήκοντά της, όταν το έμψυχο υλικό της ομάδας δεν διαθέτει την απαραίτητη καλά αποτελέσματα, όταν ο προπονητής της ομάδας δεν έχει πουθενά στήριγμα για να αντιμετωπίσει την κατάσταση, είναι απόλυτα φυσιολογικό κάτιον που στηγμή να «σπάσει» και να τα βροντίζει. Ευτυχώς που η κόπια ντρα έληξε αναίμακτα -κάποια στιγμή η κατάσταση έδειχνε να έχεφευγεί από κάθε όριο και ο εκατέρωθεν απειλές ήταν ιδιαίτερα σκληρές- και η ομάδα πλέον θα προσπαθήσει με περισσότερη πρεμιά να πετύχει τον στόχο της, που είναι το Champion League.

■ Κυριάκου Κατζουράκη Ο δρόμος προς τη Δύση

Δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ, στο οποίο συνεντεύξεις και σκηνές από τη ζωή των μεταναστών στην Αθήνα «συνοντώνται» με την τραγική ιστορία της Ιρίνα, μιας κοπελας από την πρώην Σοβιετική Ενωση, που φτάνει στην Ελλάδα, γίνεται αντικείμενο σεξουαλικής εκμετάλλευσης και αυτοκτονεί. Ο δρόμος προς τη Δύση καταλήγει από όνειρο, χίμαιρα και εφιάλτης.

Ο Κυριάκος Κατζουράκης ολοκληρώνει με αυτή την ταινία παλιότερη ενασχόλησή του (φωτογραφική έκθεση) με το θέμα των μεταναστών, οικονομικών και μη. Αν και υπήρξε μάλλον απυχής η προσπάθεια του να τα συμπεριλάβει όλα σε μια ταινία, σε αντίθεση π.χ. με την τελευταία ανάλογη ταινία του Μ. Γουϊντερμπότομ «Στα σύνορα του κόσμου», στην οποία αναπτύσσεται μια και μόνη ιστορία, όμως οι καλές προθέσεις και η γνήσια συγκίνηση αναδύονται για να ταρακουνήσουν τον θεατή.

Ο Κατζουράκης με μια δουλειά ποιότητας καταθέτει τη δική του συνεισφορά ενάντια στο ρατσισμό, την καταπίεση, τους πολέμους, την εκμετάλλευση και τη φτώχεια, που σπρώχνουν τους ανθρώπους στην απόγνωση και την προσφυγία στην προσπάθεια για επιβίωση. Δίνει το στήγμα του προοδευτικού διανοούμενου και καλλιτέχνη και αυτό είναι προς τιμήν του.

■ Ειρήνη Βαχλιώτη
Skipper Straad

Σε μια απροσδιόριστη εποχή κι ένα ανώνυμο λιμάνι ένας ξέμπαρκος ναυτικός αγωνίζεται να βρει δουλειά και ψωμί. Ατμοσφαιρική ταινία μεσαίου μήκους, αξιόλογη σκηνοθετικά και σεναριακά, που προβάλλεται μαζί με το ντοκιμαντέρ του Κ. Κατζουράκη.

■ Γκάρι Ρος

Το μεγάλο φαβορί

Τρεις άντρες χωρίς ελπίδα, βρίσκουν ο ένας τον άλλο, ποντάρουν σ' ένα ξοφλημένο άλογο και φθάνουν στην επιτυχία. Η ιστορία τους τοποθετείται την εποχή του κροκ και παραλληλίζεται με τον αγώνα εκατομμυρίων ανθρώπων που καταστράφηκαν οικονομικά αλλά κατάφεραν να επιβιώσουν.

Το άλογο Seabiscuit υπήρξε πραγματικά εκείνη την περίοδο άλογο αγώνων και η συγγραφέας και χρονικογράφος ιπποδρομιών Λόρα Χλενμπράντ μετέφερε την ιστορία του σε βιβλίο, ενώ ο Γκ. Πος μετέφερε το βιβλίο στην οθόνη. Βέβαια, η ταινία που θα δείτε δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια καλούπτοκη χολγουντιανή ιστορία χωρίς τίποτα

ΚΟΝΤΡΑ

ΛΑΜΟΓΙΑ!!!

(Κι εμείς υποχρεωτική δίαιτα, την Ολυμπιάδα σας γαμώ!)

Δρυός μη ούσης, πας ανήρ πολιτεύεται

- ◆ Και σεις, λαμόγια, που μυξοκλαίτε για τα δεινά του λαού, θα πάρετε το κατίτις σας από την κρατική επιχορήγηση για τις εκλογές.
- ◆ Ωρέ, Μήτσο Κωνστόπουλε, ξέχασες που την έβαλες (την υπογραφή σου) ως γραμματέας της ΧεΣΕΕ παγώνοντας μιθούς, μεροκάματα και συντάξεις; (Εσύ την έβαλες, εμείς τη φάγαμε!)
- ◆ «Άντε, και καλή τύχη, μάγκες!» (και ο νοών νοείτω)
- ◆ Αρ-παχ...

◆ «Μέχρι τα τελευταία χρόνια οι λαοί αυτοί (της Μέσης και Απω Ανατολής) με τους αρχαιούς πολιτισμούς ήταν λαοί αποικιών ή εξαρτημένων χωρών και η πλήρης απελευθέρωσή τους δεν έχει αικάμα πραγματοποιηθεί παντού. Για να δικαιολογήσει την αποικιακή κυριαρχία και εκμετάλλευση του κόσμου από τα λεγόμενα «δυτικά» κράτη, η ιστορία της φιλοσοφίας και η ιστορία γενικά των πολιτισμών επιδόθηκε σε μια πραγματική παραποτήση όλης της ιστορίας. Κατά πρώτο, απομόνωσε από το σύννοδο της ιστορίας του πολιτισμού ένα δήθεν δυτικό πολιτισμό, ξεκορύντας τουν, αυθαίρετα και αντίθετα προς όλα τα ιστορικά δεδομένα, από τους ολαβικούς, τους ανατολικούς και απώ ανατολικούς. Επειτά από το αυθαίρετο αυτό ξεχώρισμα, δοκίμασαν να φτιάξουν μια θεωρία που βλέπει τον πολιτισμό αυτόν σαν μοναδικό φαινόμενο στην ιστορία, ώστα όλη η σοφία της ανθρωπότητας να είχε δημιουργηθεί από την αρχαία Ελλάδα και τη διάδοχη της, τη Ρώμη. Και η καθολική εκκλησία, επιχειρώντας να επιβάλλει τις οικονομικές της αξιώσεις και τον εξαιρετικό χαρακτήρα της, πρό-

σφερε πρόθυμα, από αιώνες, δικαιολογίες σε όλες αυτές τις παράλογες θεωρίες για το «δυτικό και χριστιανικό πολιτισμό». Η τρίτη φάση αυτής της προσπάθειας συνίσταται στο να ξεθάβουν από τους πολιτισμούς αυτούς ορισμένες απόψεις, επιχειρώντας να «αποδείξουν» ότι «μυστικισμό», κατώτερης εξάλλου ποιότητας, δεν έπιασαν να κυριαρχούν πάνω σ' αυτούς. Και ενώ μπορούμε να βρούμε εύκολα πλήθος από δήθεν «μελέτες για τις θρησκείες της Ινδίας, της Κίνας και του αραβικού κόσμου, δεν βρίσκουμε παρά ελάχιστα στοιχεία για την τεχνική, τις επιστήμες και τις υλιστικές φιλοσοφικές θεωρίες αυτών των λαών». (Ροζέ Γκαρωντού: «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»)

◆ «Διασκεδάστε μαζί μου... την Κυριακή 4/1/2004 στο VOX με τον Μιχ. Χατζηγιάννη (Συλλ. Εργαζ. ΙΚΑ Αττικής), την Πέμπτη 15/1/2004 στο BOTANIΚΟ (Αλε-

ξίου-Κότσιρας) (με τον συνεταιρισμό Υπαλλήλων ΙΚΑ), παιδική γιορτή του Συλλ. Εργαζ. ΙΚΑ Νομού Αττικής την Κυριακή 18/1/2004 και την Κυριακή 25/1/2004 στο REX, την Παρασκευή 27/2/2004 στην ΙΕΡΑ ΟΔΟ με Πάριο-Τερζή (ΣΕ-ΙΚΑ ΑΤΤΙΚΗΣ). («Η φωνή των εργαζομένων του ΙΚΑ», δημηνιάσια συνδικαλιστική εφημερίδα της Π.Ο.Σ.Ε-ΙΚΑ, Στουρνάρα 30, Αθήνα). Αυτό είναι... αγώνας. Δεν αρχίνουν κέντρο για κέντρο (και η ποιότητα ευθέως ανάλογη με τον «αγώνα»).

◆ Τελικά, τί γίνεται, ρε ομοφύλοφρέ μου; Τί υλικό βγάζει το ΠΑΣΟΚ; Λόγου χάρη, έσκασε μύτη μια εφημερίδα (15-22/1/2004, No 2, όνομα: «Ziarul romanilor») στην πρώτη σελίδα της οποίας φηγουράρουν τρεις φάστες (η μία κάτω από την άλλη) με πρώτη του G. Bush, μετά του Dimitris Reppas και κατόπιν του K. Simitis (τί μου θυ-

μίζει αυτό το τελευταίο όνομα;) ◆ Τί συμβαίνει με την ΚΟΕ; Μ...κλαψουρίζει αικόμα που δεν θα βγάλει... βουλευτή;

◆ Συζήτηση στη Βουλή (28/1/2004) - Νικολάκης Κων/πουλος: τα ευρωλιγούρια δεν αλλάζουν ποτέ...

◆ Αφού ήταν καθαρό τί έλεγε ο Κ. Χατζηδάκης (ευρωβουλευτής της ΝΔ), ο ίδιος επανέρχεται με άρθρο του στη «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» (26/1/2004) για να μας πείσει για τις... καλές προθέσεις του. Η φάση είναι ότι μιλάει για το «κρατικο-μονοπωλιακό σύστημα της ανώτατης εκπαίδευσης». Γεια σου, ρε Κώστα, μαρχιστή!

◆ Διαφωτιστικό είναι το δημοσίευμα της «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗΣ» (1η σελίδα, 26/1/2004) με τον τίτλο «Τι δεν... θέλει από τη νέα κυβέρνηση η βιομηχανία»: «με κανένα τρόπο μεγάλες μισθολογικές αυξήσεις, στο πλαίσιο της νέας ΕΓΣΣΕ», «και όλοι επιχειρηματικοί φορείς... προχωρούν σε συγκεκριμένες προτάσεις και... περιμένουν τις θέσεις των κομμάτων και κυρίως την αποφασιστικότητα της νέας διαικυβέρνησης να προχωρήσει σε τομείς και ρήξεις».

◆ Στις κυκλοφορίες των εφημερίδων διάβασα για την «Άλφα Ενα» (λέγε με Λ.Α.Ο.Σ) την 14/1/2004 και ειδα τον καθαρό αριθμό «666». The number of the beast! Γιώργο Καρατζαφέρη, τί σατανισμόι είναι αυτοί; Απαράδεκτον!

◆ Χρησιμοποιείτε ψηφοδελτιά στην τουαλέτα: είναι απαλά, απορροφητικά και κυρίως, του... κάλου!

◆ Για ένα αξέχαστο τοιφτετέλι...

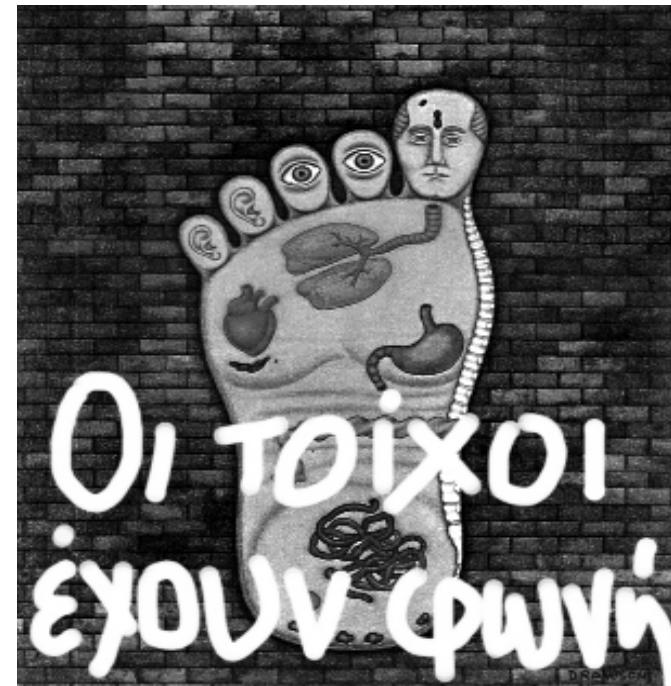
HARNESSED POWER

Βασίλης

Το σημάδι της φάλαινας

Kάπου σε μια αική της Νέας Ζηλανδίας στη Γουάνγκαρα, όπου ο μύθος λέει ότι ο πρώτος κάτοικος της έφτασε στη ράχη μιας φάλαινας, ένα κορίτσι, παρά τους χρησιμούς, προορίζεται να σώσει ένα κοπάδι φάλαινες που βγαίνει στα ρηχά και να γίνει σύμβολο της ενότητας και ευημερίας ολόκληρης της φυλής της. Ταινία ιδιόρρυθμη, αν και όχι εντελώς αδιάφορη.

Ελένη Σταματίου

◆ ΚΚΕ ισχυρό. Για τη λαϊκή συμμαχία και εξουσία. Δύναμη για το λαό! (αφίσα)

Ψηφίζω ΚΚΕ. Γιατί γουστάρω τη Λιάνα να τσαμπουκαλεύεται στα ΠΑΣΟΚικά λαμόγια. (Εκείνον τον Κολοζώφ που τον πάτε, ρε παιδιά;) Δεν είναι βέβαια κομμουνίστρια, εθνικίστρια του κερατά είναι. Το καλύτερο δίδυμο θα έκανε στο ΛΑΟΣ με τον Καρατζαφέρη. Άλλα τί να κάνουμε; Δεν μπορούμε να τα θελούμε όλα δικά μας.

Ψηφίζω ΚΚΕ. Γιατί γουστάρω την πολυπλοκότητα της Βάσιας Τριφύλλη. Που συμπαθεί -σύμφωνα με δήλωσή της, μετά την ανοκίνωση της υποψηφιότητάς της με το ΚΚΕ- περισσότερο τον ΣΥΝ και τον Κωνσταντόπουλο, αλλά όχι μόνο δεν τους ψηφίζει αλλά βάζει και υποψηφιότητα με τον Περισσό (τέτοια ξεφτίλα για να νίκησε το κόμμα τον οπορτουνισμό). Ραντεβού στα τυφλά. Στα πολύ τυφλά.

Ψηφίζω ΚΚΕ. Γιατί κοσμούν τα ψηφοφρέλτια του λεβέντες, ταξικού συνδικαλιστές, οικοδόμοι. Που δώσανε σκληρή ταξική μάχη -τι απεργίες, τι καταλήψεις, τι συγκρούσεις με την αστυνομία και την εργοδοσία, πρωτοφανή πράγματα- για να σταματήσουν τα εγκλήματα της εργοδοσίας στην οικοδομή. Με ουσιαστικότατα αποτελέσματα. Οποιος αγωνίζεται πρέπει να αφείβεται.

Ψηφίζω ΚΚΕ. Γιατί έχει στο ψηφοδελτιό λεβέντες ταξικούς συνδικαλιστές, που καθαρίζουν το Πολυτεχνείο από τους αναρχικούς και τους άλλους προβοκάτορες, που σκόπιό έχουν να διαλύσουν το κίνημα. Καθαρίζουν το Πολυτεχνείο σε συνεργασία με τα ΜΑΤ και τις άλλες κατασταλτικές δυνάμεις. Και τί έγινε; Σιγά το πρόβλημα. Και οι αστυνομικοί παιδιά του λαού είναι.

Ψηφίζω ΚΚΕ. Οσο κι αν κάποιοι «αριστεροί» του αναριωτούνται δίθεν φωνάχτα, προσπαθώντας να φαρέψουν κανένα ψηφοδέλτιο: «Πόσο μπορεί να αλλάξουν τη ζωή μας οι εκλογές» (χαρτοπανό του ΚΚΕ στα Πατήσια, κάλεσμα για προεκλογική συγκέντρωση). Μπτορούν, πώς δεν μπορούν. Ακου δεν μπορούν! Ειδικά αν ψηφίσουμε εθνικότριες, χαζοβιόλες, γραφειοκράτες και τραμπούκους.

◆ Βρεθήκαμε στους δρόμους, θα συναντηθούμε και στην κάλπη. Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς (αφίσα)

Δεν έχει άδικο ο ΣΥΡΙΖΑ. Οι δρόμοι οδηγούν στην κάλπη. Οχι όμως όλοι. Άλλα τότε ποιοι; Οι νομιμόφρονες δρόμοι. Οι φιλειρηνικοί δρόμοι. Οι δρόμοι με τα τραγουδόκια, τα χάπτενηγκ και τα άλλα πρωτότυπα δρώμενα. Σε αυτούς τους δρόμους αναφέρεται. Που δεν διεκδικούν άλλα παρακαλούν. Που δε στριμώχνουν την εξουσία, αλλά την εκλιπαρούν. Που δεν επιβάλλουν το δίκιο, αλλά το παραπέμπουν στην κάλπη. Στη μοναξία της κάλπης, στην αυτοπάτη της κάλπης. Αυτή είναι η διαλεκτική σχέση του συμβιβασμένου, του ήσυχου, του νοικοκυρεμένου δρόμου με την κάλπη. Εκτός όμως από διαλεκτική σχέση με την κάλπη, οι φιλήσυχοι δρόμοι έχουν μαζί της και ένα ισχυρότατο κοινό χαρακτηριστικό: είναι τραγικά αναποτελεσματικοί.

◆ Με το ΔΗΚΚΙ δυνατό στη βουλή, ο λαός ελέγχει και διεκδικεί (αεροπανό)

Να μωρέ. Εδώ βρίσκεται το πρόβλημα, που τρία χρόνια τώρα ο λαός δε μπόρεσε ούτε να ελέγξει ούτε να διεκδικήσει. Δεν ήταν το ΔΗΚΚΙ στη Βουλή. Μην τον παίρνετε όμως στην πλάκα το Μήτσαρα. Πλάκα-πλάκα, τον κοινοβούλευτικό κρετινισμό τον παράγει στο μάξιμο. Άλλα τί να κάνει ο άνθρωπος; Κάνει ό,τ

Τη Δευτέρα, στις 7 το απόγευμα, θα γίνει στο θέατρο «Αθηνών» (Βουκουρεστίου 10) εκδήλωση το θέμα της οποίας μπορείτε να δείτε στην αφίσα που δημοσιεύουμε δίπλα. Είναι η πρώτη από μια σειρά εκδηλώσεις αλληλεγγύης προς τους πολιτικούς κρατούμενους που κατηγορούνται ως μέλη του ΕΛΑ και θα καθίσουν στο εδώλιο του έκτακτου στρατοδικείου του Κορυδαλλού τη μεθεπόμενη Δευτέρα 9 Φλεβάρη.

Η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης που οργανώνει την εκδήλωση αποτελείται από ένα ευρύ φάσμα συλλογικήτων και απόμων που είχαν δραστηριοποιηθεί και στην «υπόθεση 17N». Το πλαίσιο της εκδήλωσης μπορεί εμάς να μη μας ικανοποιεί απόλυτα (η βασική ένστασή μας αφορά το διαχωρισμό των κατηγορούμενων: από τη μια ο Χ. Τσιγαρίδας, που έχει αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ, και από την άλλη οι άλλοι τέσσερις).

■ Σε ειδική φυλακή οι πολιτικοί κρατούμενοι

Θ' ανοίξουν και τη Γιάρο;

Η σιωπή είναι συνενοχή

Το ρεπορτάζ του Χ. Ζέρβα στην «Ελευθεροτυπία» δεν αφήνει καμιά αμφιβολία. Αμέσως μετά τις εικογές οι 12 πολιτικοί κρατούμενοι για την «υπόθεση 17N» (πλην των δύο μεταμεληθέντων και συνεργούμενων με τις διωκτικές αρχές) θα μεταφερθούν σε νέα φυλακή υψίστης ασφαλείας, που έχει κατασκευαστεί μέσα στις φυλακές της Λάρισας.

Πρόκειται για «φυλακή της φυλακής», όπου οι συγκεκριμένοι πολιτικοί κρατούμενοι θα είναι εντελώς απομονωμένοι από τους υπόλοιπους κρατούμενους και θα παρακολουθούνται υψηλήμερόν από ειδικά ηλεκτρονικά συστήματα.

Το ρεπορτάζ ανέφερε με ακρίβεια το χώρο που έχει κατασκευαστεί αυτή η ειδική πτέρυγα, το κόστος της, ακόμα και τους πρόσθετους (ειδικούς) φύλακες που προσλήφθηκαν. Ξεσκέπασε έτοις τις φευτιές του υπουργού Δικαιοσύνης Φ. Πετσάλνικου, που τριν λίγο καιρό διέψευδε ρεπορτάζ του ίδιου συντάκτη

και διαβεβαίωνε ότι δεν υπάρχει καμιά απόφαση για μεταγωγή των συγκεκριμένων πολιτικών κρατούμενων σε ειδική φυλακή στη Λάρισα.

Διέψευδε ο Πετσάλνικος γιατί δεν ήθελε να υπάρξουν διαμαρτυρίες στο διάστημα που κατασκευάζοταν η φυλακή υψίστης ασφαλείας. Θέλουν η όλη επιχείρηση μεταγωγής να γίνει στα μουλωχτά και αιφνιδιαστικά. Χωρίς καμιά συζήτηση ακόμα και μέσα στα ίδια τα κρατικά όργανα που είναι αρμόδια για τις μεταγωγές κρατούμενων. Γιατί πρόκειται για μια ενέργεια που δεν είναι μόνο πολιτικά καταδικαστέα, αλλά είναι και παράνομη σύμφωνα με τα όσα προβλέπει ο Σωφρονιστικός Κώδικας του ελληνικού κράτους. Πουθενά δεν προβλέπονται κρατούμενοι ειδικών κατηγοριών, ειδικές φυλακές, ειδικά καθεστώτα κράτησης, απομόνωση από τους υπόλοιπους κρατούμενους.

Αυτό που πάνε να κάνουν τώρα είναι παράνομο και με τα δικά τους μέτρα και σταθμά. Είναι η συνέχιση του ειδι-

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΠΑΛΙΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΟΥΣ ΤΡΟΜΟΝΟΜΟΥΣ

- Να αθωωθούν οι Κ. Αγαπίου, Ειρήνη Αθανασάκη, Αγγ. Κανάς, Μ. Κασάμης
- Να απαλλαγεί ο Χρ. Τσιγαρίδας

ΟΧΙ ΣΤΗΝ «ΗΘΙΚΗ ΑΥΤΟΥΡΓΙΑ» ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΑΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ

ΘΕΑΤΡΟ «ΑΘΗΝΩΝ», Βουκουρεστίου 10
ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΦΛΕΒΑΡΗ, 7.00 μ.μ.

Ομιλητές: Πέτρος Γιώτης
Γιώργος Κοσμάς
Δημήτρης Μπελαντής
Γιώργος Ρούσσης
Δικηγόροι των κατηγορουμένων

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

«Υπέρτατη αξία»!

Ενας 46χρονος Ρουμάνος ήταν το νέο δύμα της «γοργής ολυμπιακής προετοιμασίας». Αφήσε την τελευταία του πνοή, την Παρασκευή 23 Γενάρη, στο εργοτάξιο ενός υπό ανέγερση ξενοδοχείου στην πλατεία Καραϊσκάκη. Οι αιτίες γνωστές: ανύπαρκτα μέτρα ασφάλειας, ένταση της δουλειάς στο όσο δεν παίρνει άλλο. Το ξενοδοχείο, βλέπετε, πρέπει να παραδοθεί το Μάι. Αυτό είναι που μετράει και όχι πόσα κορμιά θα σακατευθούν. «Μεγάλη ιδέα του έθνους» είναι η Ολυμπιάδα και όπως κάθε «μεγάλη ιδέα» απαιτεί ψυσίες. Οταν μάλιστα οι ψυσιαζόμενοι... δεν ανήκουν στο έθνος, τόσο το καλύτερο. Ποιος θα ενδιαφερθεί τώρα για τον Αλβανό, τον Ρουμάνο, τον Πολωνό, τον Σύριο, που βρίσκουν φρικτό δάνατο στα εργοτάξια-πεδία μάχης των μεγάλων ευεργετών του έθνους που κατασκευάζουν τα ολυμπιακά έργα;

Ηταν ο έβδομος νεκρός από την αρχή του χρόνου. Σκεφθείτε το λίγο: 7 νεκροί μέσα σε λιγότερες από 25 μέρες. Ενας νεκρός κάθε τρεις μέρες! Και ο ρυθμός αυτός ήταν σταθερός για ολόκληρο το 2003, όπου οι νεκροί από εργατικά «απυχήματα» ξεπέρασαν τους 75. Και βέβαια, δεν υπάρχουν στατιστικές για τους σακατεμένους που γλίτωσαν τη ζωή τους αλλά έμειναν μ' ένα χέρι ή πόδι λιγότερο, με σπασμένη τη μέση κ.λπ.

Κι όμως, η επικαιρότητα γυρίζει τις πλάτες της στο διαρκές μακελειό. Στα τηλεοπτικά δελτία οι ειδήσεις τόσων δανάτων δεν περνάνε ούτε για λίγα δευτερόλεπτα. Δεν υπάρχουν, εξαφανίζονται. Οσο για τις εφημερίδες, κάπου στα ψηλά μπορείς να βρεις κάποιο μονόστηλο, γραμμένο από κάποιον βαριεστημένο συντάκτη που του είπαν να γράψει την είδηση σε 150 λέξεις, χωρίς σχόλια ή χρωματισμούς. Αν επρόκειτο για τη δανάτωση κάποιων αδέσποτων σκυλιών και περισσότερος χώρος δα βρισκόταν και δάκρυα και οργισμένα σχόλια.

Κι όμως, η Ελλάδα πέρασε πρόσφατα μια περίοδο στη διάρκεια της οποίας «η ανθρώπινη ζωή ως υπέρτατη αξία» βρισκόταν στην πρώτη θέση των ειδήσεων και των σχολίων. Ήταν η περίοδος «εξάρθρωσης της τρομοκρατίας», με τη σύλληψη των (γνήσιων και κατασκευασμένων) μελών της 17N. Τότε, λοιπόν, ακόμα και τα αποβράσματα της αστικής δημοσιογραφίας έκλαιγαν μπροστά στις κάμερες για τα «αδώνα δύματα» και έφτυναν κατά των «διολοφώνων».

Πρέπει να τους δώσουμε δίκιο. Δικοί τους άνθρωποι ήταν όλοι αυτοί οι πράκτορες, βασανιστές, μεγαλοεπιχειρηματίες, πολιτικοί, μπάσοι, που εκτέλεσε η 17N. Η ζωή τους μετρούσε και μετράει ως «υπέρτατη αξία». Ενώ η ζωή του οικοδόμου, του μεταλλεργάτη δε μπορεί να μετρήσει ως «υπέρτατη αξία». Αν είναι και «ξένος», τότε δε μετράει δυο φορές.

Ας μη παραπονιόμαστε ότι μας αδικούν. Ας τους κατανοήσουμε. Ας βγάλουμε τα συμπεράσματά μας. Καμιά ζωή δεν είναι «υπέρτατη αξία» στο σύστημα που ζούμε. Γιατί και η ίδια η ζωή είναι ταξικά προδιορισμένη, όσο κι αν ενοχλεί αυτό τον αφηρημένο ουμανισμό ορισμένων. Γι' αυτούς μετράει η ζωή των δικών τους, για μας μετράει η ζωή των δικών μας ανθρώπων. Για να γίνει η ζωή υπέρτατη αξία, δα πρέπει να πάψει να είναι υπέρτατη αξία το κέρδος. Και για να γίνει αυτό, δα πρέπει να πατήσουμε στις αξίες που φώπισαν το δρόμο όλων των επαναστάσεων.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Γραφεία

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Αννησ 24 - Αιγαλεω

